

REKORDLAV DELTAGELSE I STUDENTVALGET

2019: 15,30 % 2020: 12,86 %

2021: 10,54 %

Nyhet s. 6

UiO ANGREPET AV KRYPTOHACKERE:

– Økende digitalt trusselbilde

Nyhet s. 8

BENEDICTE (26) STILLER NAKEN PÅ BARNE-TV:

– Kroppen er ikke iboende
seksuell

Kultur s. 14–15

UNIVERSITAS

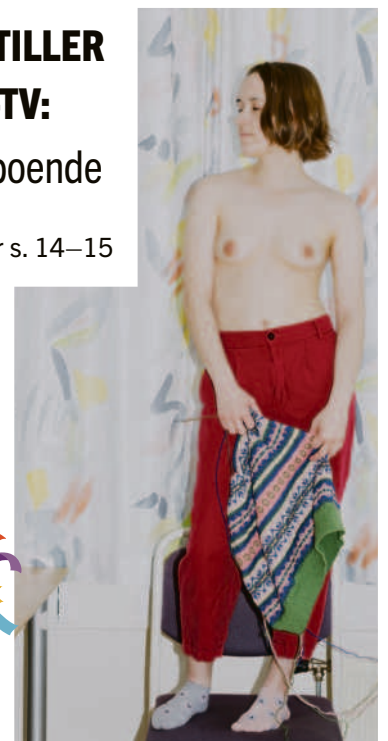
Norge største studentavis | utgave 8, årgang 75 | www.universitas.no | torsdag 15. april 2021

75år

– Innføres vaksinepass, må studentene frem i køen

Kommentar s. 2–3

3 av 4 studenter

mener sex uten
samtykke bør
regnes som
voldtekt

**Elsa (27)
opplevde at
«nei» ikke
var nok.**

Nyhet s. 4–5

MENINGER

Redaktør: Pernille Solheim
psolhe@gmail.com 951 10 941

Nyhetsleder: Mylena Kifle
mylenakifle@live.no 974 83 042

Fotosjef: Henrik Follesø Egeland

Desksjef: Synne Hellevang

Nettredaktør: Endre Ugelstad Aas

Følg oss

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: universitas_offisiell

Tips oss

tips@universitas.no

Norges treigeste universitet?

Viste du at UiO-studenter har båret rundt på papirkompandier i seks år lenger enn kollegene deres i Bergen? Siden Universitetet i Bergen i 2015 innførte digitale kompendier, har Universitetet i Oslo kopiert opp tusenvis av papirkompandier hvert eneste semester – godt over 15.000 bare i 2020. I denne ukens utgave av Universitas kan du lese at ikke bare UiB, men også Oslomet, Høyskolen Kristiania, NMBU, NTNU, UiS og flere andre høyere utdanningsinstitusjoner ligger milevis foran UiO i digitaliseringsløypa.

Norges eldste universitet somler langt på overtid med å få innført en digital kompendiumsordning som kan skåne både miljøet og studentenes skuldre, men når den vil være på plass – det finnes det ikke noe godt svar på. Grunnen til at UiO ikke har klart å innføre digitale kompendier, er ifølge studiedirektør Hanna Ekeli at «det er krevende å få på plass en løsning som både ivaretar rettigheter, vederlag og en god teknisk løsning». At dette skal være så mye mer krevende for UiO enn for andre universiteter på mer eller mindre samme størrelse, er vanskelig å begripe.

Slutten på pandemien bør også bli slutten på papirkompandier

Koronapandemien har imidlertid tvunget universitetenes sløve bestefar til å lee på noen av de knakende lemmene sine. For da lesesalene og bibliotekene stengte i fjor vår, fikk studenter brått svært begrenset tilgang til pensum. Da ble kompendier i flere emner plutselig tilbudt digitalt. Men det er ingen grunn til å juble – Ekeli beskriver nemlig dette som en unntaksløsning som universitetet ikke kan basere seg på fremover.

Pandemien har fått en nærmest uendelig lang rekke uønskede konsekvenser. Men den har også fått enkeltpersoner, organisasjoner og bedrifter til å tenke annerledes, og til å gjøre permanente endringer som effektiviserer og i mange tilfeller gjør driften mer miljøvennlig og bærekraftig – også for fremtiden. Men for å komme styrket ut av en krise er man nødt til å smi mens jernet er varmt. Det er oppsiktsvekkende at UiO ikke har benyttet seg av annerledesåret til å få forrang i digitaliseringen av pensum. Tvert imot oppgir Ekeli pandemien som en av grunnene til at digitaliseringsprosessen har blitt forsinket.

At UiO har vært tidlig ute med å digitalisere annet – blant annet eksamen, som Ekeli trekker frem – er vel og bra, men å få ned belastningen på miljøet og studentenes bærenett gjennom digitalisering av kompendier burde vært prioritert i langt større grad. Mange studenter har riktignok et sentimentalt forhold til papirformatet, men vi tør banne på at de aller fleste studenter er villige til å sette et eventuelt behov for papirkompandium til side om det kan bidra til å skape et mer miljøvennlig universitet. Ikke bare miljøet ville frydet seg over en slik endring, også du som student ville fått en betydelig lettere sekk å hankses med i det daglige og mindre stæsj å holde orden i på hybelen, i tillegg til åpenbare tekniske fordeler som at du enkelt kan gjøre søk i tekster digitalt. Behovet for digitale kompendium er der, anledningen er der – nå mangler det bare at UiO skjerper ambisjonsnivået og får ut fingeren. Slutten på pandemien bør også bli slutten på papirkompandier.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Student-samskipnaden SiO. Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: Jone Trovåg
j.v.trovag@universitas.no 91 57 39 67

Annonseansvarlig: Geir Dorp
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: Moltke Moes vei 33

Post: Boks 89 Blindern, 0314 Oslo

E-post: universitas@universitas.no

Nettside: www.universitas.no

La oss leve igjen

Innføres vaksinepass, må studentene frem i køen.

Kommentar

Bjørn Winquist, journalist i Universitas

Etter det som snart føles som en evighet, begynner deler av den norske befolkningen å opparbeide seg en vaksineskapt immunitet mot viruset som har herjet planeten det siste året. Det ser ut til at vi kan få noe av friheten vår tilbake allerede til sommeren. Kanskje til og med før, kanskje etter. Pessimisten i meg tipper etter.

Er det noe vi har lært det siste året, er det at mye kan skje på kort tid. Nye mutasjoner er én faktor, en annen er endringer i vaksineprogrammet. Først ble Astra Zeneca-vaksinen foreløpig lagt på is på grunn av risikoen for blodpropp, lave blodplater og blødninger. Nå granskes også Johnson & Johnson-vaksinen etter flere tilfeller av alvorlig blodpropp etter vaksinerings, og EU har utsatt utrulling av vaksinen.

Johnson & Johnson-vaksinen er avgjørende for det norske vaksineprogrammet. Dersom verken den eller Astra Zeneca blir brukt, går 40 prosent av de forventede vaksinedosene ut av prognosene, skriver Aftenposten. Forsinkelsen dersom de uteblir, kan bli på opptil tolv uker.

Samtidig diskuterer politikere nå muligheten for et vaksinepass. Uansett hva man mener om å skape et A- og B-lag mellom unge sulteforet på sosial kontakt og festglade pensjonister med Moderna i blodløpet, kan det bli en realitet om

ganske kort tid: «Norge deltar også i det europeiske arbeidet med koronasertifikater, og den norske løsningen vil være i tråd med EUs digitale grønne sertifikat», sa Solberg til Stortinget forrige onsdag.

Dersom vaksinepass innføres og vaksineprogrammet forsinkes, vil ikke alle være vaksinert i det forholdsvis kjappe tempoet vi har regnet med, og det blir derfor et større behov for en nøye gjennomtenkt prioritering av hvem som skal få nyte friheten sin. I det tilfellet finnes det gode grunner for å prioritere unge mennesker i vaksinekøen, så fort risikogrupperne er vaksinert.

Det siste året har skoleelever vekslet mellom røde og grønne lys med hjemmeundervisning over Teams den ene uka og kohortkaos på skolene den andre. Studenter husker så vidt hvordan innsiden av et seminarrom ser ut. Mange ferske studenter har ikke hatt muligheten til å få studie-kamerater, der de har sittet innestengt alene i små hybler avskåret fra sosial kontakt.

Etter koronakrisa kommer en psykisk helse-krise. Den er for så vidt allerede i gang: Blant unge under 18 meldes det om økning i henvendelser om spiseforstyrrelser, vold og selvmordstanker. Også blant studentene, som etter planen skal vaksineres til slutt (og dermed også får vaksinepass sist), er det grunn til bekymring. I 2020 ble det gjennomført rekordmange konsultasjoner hos SiOs psykisk helse-tilbud. I Bergens samskipnad har køen for psykologtime vokst til det dobbelte, og ventetiden har gått fra to til opptil seks uker.

Det er ikke så rart når tre av fem studenter føler seg mer ensomme under pandemien, to av tre sliter med å strukturere hverdagen og fire av ti føler seg oftere nedstemt nå enn før.

Arkivaren

Historiske skråblikk av Anna «Gravern» Krokene

Hjernen er alene

I hvert fall kan din hjerne være det hvis du studerer sanskrit ved Det humanistiske fakultet, skal vi tro Universitas fra 2001. Skien-gutten Kristoffer Momrak er en av to studenter på et emne i språket. I tillegg tar han emner i historie, gresk og latin, for som han sier selv: «[...] da jeg var femten år, fant jeg ut at et ekte mannfolk må lære seg gresk og latin.» Professor Georg von Simson bekrefter det vi alle tenker: Det er bare raringer som kommer til oss. Når denne utgaven er å finne i stativene, har søknadsfristen for høyere utdanning straks passert for i år. Kampen om studieplassene har begynt. Men fortvil ikke: For mange ligger framtida på restetorget, og det er tross alt lettere å være best i klassen når du er den eneste.

Universitas onsdag 21. mars 2001

Studentforening med daddy-issues

I 1992 ble Universitas med på en torsdagsøvelse hos den norske Studentersangforening. Foreningens formann Gunnar Kalland, blant medlemmer kjent som «pappa», bedyrer til avisens utsendte at han vet om flere som prioriterer øvelsene framfor kvelder i Frimurerordenen. Lik nevnte gubbeorden er sangforeningen preget av eldgamle ritualer og symboler, og det er på nachspielet en innføres i foreningens vesen, forklarer et kordmedlem. Det er kjente toner for alle som har hatt en tå innenfor politikk.

Universitas onsdag 29. januar 1992

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

pandemien. Én av fire studenter som bor alene, sier de har oppsøkt psykolog under pandemien.

Når det bare er fem personer under 40 år som har dødd til korona i Norge, er det ikke usannsynlig at flere unge har mistet livet som følge av psykiske helseskader enn av viruset.

Det er uomtvistelig at viruset er mindre skadelig og dødelig for de under 30 enn for de eldre – oppofrelsene fra unge har i hovedsak vært for å beskytte de i risikogrupperne. Unge flest har villig og gledelig gått med på og føyet seg etter tiltakene for å skåne bestemor og bestefar.

Når de over 75, risikogrupperne og helsepersonell er vak-

sinert, er det på tide å skåne de unges psykiske helse. De unges velvillighet kan fort bli satt på prøve dersom studenter gjennom vinduene i sine trange drittleiligheter ser femtiåringer som reiser direkte fra hjemmekontoret til Gran Canaria for å feire friheten med billige paraplydriker.

De middelaldrende burde klare å vente noen uker – eller kanskje et par måneder – ekstra på vaksinen, mot at unge folk får tilbake friheten sin. Som helseminister Bent Høie sa i fjor: «Neste sommer finnes ikke når du er ung.» Da burde vi sikre at *denne* sommeren i det minste finnes for de unge. For studenter kan den ekstra ventetiden ved en potensiell forsinkelse i vaksineprogrammet utgjøre forskjellen på en reell studiestart og fadderuke –

en avgjørende tid for å skape nettverk og vennskap for hele studieløpet.

Unge folk har allerede tapt et år av livet, i en periode hvor mye av identiteten, dannelsen og holdningene formes. Mange har ofret sin psykiske helse for å redde de eldres fysiske helse. Nå må solidariteten gå andre vei. Det er tross alt lettere å vente på vaksine en måned ekstra i et hus enn på en hybel.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Henrik Follesø Egeland

Hjort i solnedgang: Skogen gir og skogen tar.

UNIVERSITAS

TIPS OSS:

tips@universitas.no

UTTEGNERE:

Susanne Fernløf Arntzen
Madeleine Åbyholm
Caroline Vestskogen

DESKJOURNALIST:

Anna Krokene

KORREKTURSJEF:

Aksel Rogstad

Universitas stettes av Velferdstinget,
som står uten redaksjonelt ansvar.

NYHET

nyhetsredaktør: **Mylena Kifle**
mylenakifle@live.no 974 83 042

Tre av fire studenter

75 prosent av studenter mener straffeloven skal fastslå at sex uten samtykke er voldtekt. Jusprofessor lurer på om studentene har tenkt seg godt nok om.

Samtykkelov

tekst Live Tronstad og Anna Krokene
foto Ådne Sandvik Dyrnesli og Hanne Jones Solfeld

– Det viser at unge voksne forstår hva voldtekt er.

Det sier Patricia Kaatee, politisk rådgiver i Amnesty.

For selv om du kanskje har lært at «sex uten samtykke = voldtekt», er det ikke slik etter norsk lov. Ifølge en undersøkelse utført av Sentio på vegne av Universitas og Norsk studentorganisasjon kan det se ut som at norske studenter vil endre den loven: 75 prosent av studentene svarte nemlig at de er positive til at straffeloven skal fastslå at sex uten samtykke er voldtekt.

– Den eldre generasjonen henger ofte fast i forestillingen om at voldtekt er noe som skjer «der ute», i en mørk park og ved bruk av vold, hvor en kvinne tvinges til seksuell omgang av en mann. Det er en utdatert forståelse av hva voldtekt er. Realiteten er en helt annen, sier Kaatee.

I 2015 opplevde jusstudenten Elsa Faleide (27) et seksuelt overgrep som i dag faller utenfor voldtektsbestemmelsen. I NRK-dokumentarserien «Innafor» har hun vært åpen om sin historie.

Da hun anmeldte forholdet, fikk hun beskjed om at saken ble henlagt. Politiet fant ikke at noe straffbart forhold, etter voldtektsparagrafen, hadde funnet sted.

– Det var veldig tøft å få det svaret. Jeg følte at jeg ikke hadde noen rett til å føle meg krenket, forteller hun til Universitas.

Fryste til

Faleide hadde akkurat begynt på studiet i Bergen da hun kom i samtale med en tilsynelatende hyggelig fyr på et vors. De hadde en god tone. Men det skulle bli med den gode tonen, hadde Faleide bestemt seg for. Det hadde hun også sagt tydelig ifra om.

Hun sa nei flere ganger, men nei-et ble ikke akseptert. Hun forteller at hun ble utsatt for både seksuelle handlinger og penetring, som hun uttrykkelig ikke hadde samtykket til.

Henlagt: Studenten Elsa Faleide (27) har vært åpen om sin historie i media. Hun ble utsatt for et seksuelt overgrep, som i dag faller utenfor lovens voldtektsbestemmelse, og derfor ble saken hennes henlagt av politiet.

Hun opplevde en semi-fryssituasjon.

– Det er vanskelig og komplisert å forstå fryssituasjoner. Det er ikke bare slik at du enten fryser eller ikke, sier hun.

Overgriperen benyttet ikke vold, og Faleide opplevde at hun tidvis ble passiv.

– Jeg følte meg fanget i situasjonen, og jeg var redd for hva som kunne skje om jeg begynte å gjøre fysisk motstand. Derfor ble jeg helt nummen. Samtidig klarte jeg å bryte ut av det til slutt og gjøre verbal motstand.

Tiden etter overgrepet var preget av sterk skamfølelse og sosial isolasjon. Hun bestemte seg for å aldri la det skje igjen, og etter litt over to år anmeldte hun forholdet.

– Jeg var forberedt på at saken ville henlegges på grunn av bevismangel, men jeg ville prøve. Jeg

ville stå opp for meg selv og sende et signal til han som gjorde det, om at det ikke er greit, sier hun.

Faleide forteller om helsekonsekvenser etter at saken ble henlagt. Hun måtte sykemeldes fra jobben i et år, og det ble tøffere å gjennomføre studiet på grunn av depresjon. Hun mener lovverket slik det er i dag, må endres.

– Loven sender et signal om at seksuell omgang uten samtykke er greit. Det henger ikke på greip med hva samfunnet mener for øvrig, fastslår hun.

– Samtykke må være kjernen

Ifølge Amnesty og rettshjelpsorganisasjonen Juridisk rådgiving for kvinner (Jurk) er Faleides historie én av mange.

– Voldtekt kan ramme alle, og derfor er det bra at så mange

studenter er engasjert i spørsmålet, sier Veronika Taran Wiese, fagrådgiver i Jurk.

Både Jurk og Amnesty mener at sex uten samtykke bør regnes som voldtekt, og

det er dette kjernen av debatten handler om: Sex uten samtykke defineres ikke som voldtekt i norsk lov. Selv om seksuell hand-

Er du positiv til innføring av en samtykkelov, altså at straffelovens voldtektsbestemmelse skal fastslå at sex uten samtykke er voldtekt?

+ Ja: 74,7 %

+ Nei: 9,8 %

+ Vet ikke: 15,5 %

+ Alle de 1038 studentene som ble spurt, besvarte spørsmålet.

Kilde: Undersøkelse utført av Sentio på vegne av Universitas. Undersøkelsen har en feilmargen på 1,8–3 prosentpoeng.

§ 291 Voldtekt

+ Med fengsel inntil 10 år straffes den som

+ a) skaffer seg seksuell omgang ved vold eller truende atferd

+ b) har seksuell omgang med noen som er bevisstløs eller av andre grunner ute av stand til å motsette seg handlingen

+ c) ved vold eller truende atferd får noen til å ha seksuell omgang med en annen, eller til å utføre handlinger som svarer til seksuell omgang med seg selv

Kilde: Lovdata, straffeloven kapittel 26

§ 297 Seksuell handling uten samtykke

+ Med bot eller fengsel inntil 1 år straffes den som foretar seksuell handling med noen som ikke har samtykket i det.

Kilde: Lovdata, straffeloven kapittel 26

ling uten samtykke kan straffes, mener de at det bør fremgå uttrykkelig av loven at seksuell omgang uten samtykke regnes som voldtekt og derfor skal omfattes av voldtektsbestemmelsen (se faktaboks).

– Frivillighet og samtykke må gjøres til kjernen av voldtektsdefinisjonen. Vi kan ikke bare inkludere noen få utvalgte forhold som utelukker frivillighet, som vold eller bevisstløshet. Straffeloven må stadfeste et prinsipp om at det er mangelen på frivillighet som definerer et seksuelt overgrep, sier Amnesty-rådgiver Kaatee.

Amnesty viser til en svensk studie hvor 70 prosent av kvinner som oppsøkte voldtektsmottaket i Stockholm, fortalte at de stivnet til under overgrepet, slik som Faleide. Maktforskjeller og beruselse er andre eksempler på faktorer som gjøre det vanskelig å si nei, ifølge Kaatee.

Målet er ikke at flere skal sitte i fengsel, men at færre voldtar

Veronika Taran Wiese, fagrådgiver i Jurk

r vil ha samtykkelov

Mangel på rettsvern

Kaatee forteller at de som utsettes for voldtekt, kan oppleve langvarige helsekonsekvenser både fysisk og psykisk.

– Hvorvidt man får alvorlige helsekonsekvenser av voldtekt, har ikke noe å gjøre med hvilken måte du ble fratatt retten til å bestemme over egen kropp på, sier hun og legger til:

– Det er ikke den eventuelle volden som brukes under overgrepet, som er det som skader mest, men den alvorlige integritetskrenkelsen, som skjer uavhengig om du sov eller om du slåss.

Jurk er helt enige med Kaatee.

– Sex uten samtykke er en alvorlig krenkelse som man ikke har et rettslig vern mot. Det oppleves som alvorlig for dem det gjelder, og de føler seg alene, sier Wiese og fortsetter:

– Bestemmelsen som forbyr seksuelle handlinger uten samtykke, er tiltenkt berøringer med seksuelt tilsnitt, for eksempel kysing eller beføling uten på klærne. Sex uten samtykke skiller seg klart fra dette, det er grovere og mer alvorlig og bør derfor omfattes av voldtektsbestemmelsen.

Hun tror at en slik lov ikke bare vil føre til et bedre rettsvern for utsatte, men også endringer på samfunnsnivå.

– Lover har flere virkninger enn bare straffefølgelser. Det har en viktig signaleffekt og er normdannende for folks holdninger. Målet er ikke at flere skal sitte i fengsel, men at færre voldtar, fastslår Wiese.

Minstestrafen må vekk

Anne Robberstad, jusprofessor ved UiO, synes det er vanskelig å vite hva folk flest i dag mener er voldtekt.

– Amnesty mener at all ufrivillig sex er voldtekt i folks øyne i dag, det er jeg sikker på at ikke stemmer. Men ingen av oss vet egentlig hva folk mener om det, sier hun og fortsetter:

– Jeg tror at mange tenker som meg at voldtekt handler om vold, trusler og tvang. Å skulle likestille det med ethvert tilfelle, også når det gjelder ufrivillig samleie, blir en bred skala fra det minst til det mest grove.

Robberstad er imot å innføre et nytt ledd om samtykke i voldtektsbestemmelsen.

– Etter min mening har vi allerede en samtykkelov, men den er ikke god nok, sier hun.

Hun viser til § 297 «Seksuell handling uten samtykke».

Robberstad sier at det har vært uklart hva ordet «handling» omfatter blant jurister. Juridisk sett

omfatter det også seksuelle handlinger, seksuell omgang og samleie, forteller hun.

Likevel mener hun at bestemmelsen bør suppleres med seksuell omgang og samleie for å fjerne mulig tvil.

På tampen av fjoråret skrev Robberstad en kronikk i Klassekampen der hun skisserer hvordan en ny § 297 kan se ut.

Hun viser til kronikken og trekker frem noen mangler ved paragrafen som kan endres i loven:

– Mangelen er at den ikke gir

hva som da blir straffen.

– Voldtektsbestemmelsen i dag dekker veldig grove handlinger og gir høy straff, med en minimumsstraff på tre år. Det er mange situasjoner hvor jeg tror at alle som ble forelagt noen av disse situasjonene, vil si at straffen ble altfor hard.

Det tror hun også gjelder studentene.

Robberstad mener at minstestrafen bør fjernes, uavhengig av samtykkelov-spørsmålet.

– Jeg er sikker på at det er mange som blir tiltalt for voldtekt

man ikke tenker over hva det innebærer å sperre et menneske inne i flere år.

Robberstad understreker at samtykke-bevegelsen er positiv, men at den bør tenke mer over hva den ber om:

– Man kan ikke bare rope på straffelover, uten å tenke hva som blir virkningene av det.

Wiese i Jurk erkjenner at minstestrafen byr på utfordringer, men at det viktigste i denne debatten er om sex uten samtykke skal fastslås som straffbart eller ikke.

Signaleffekt: Veronika Taran Wiese, fagrådgiver i Jurk, mener en samtykkelov vil ha en viktig signaleffekt som kan forebygge seksuelle overgrep.

automatisk rett til en bistandsadvokat. I tillegg kan det bli gjort endringer i skadeserstatningsloven, når det gjelder det erstatningsrettslige vernet. Man kan også vurdere dette med strafferamme og foreldelse, men det er ikke noe veldig stort spørsmål slik jeg ser det.

– Disse endringene, synes jeg, er det som bør gjøres, fremfor det som i mine øyne blir å utvanne voldtektsbestemmelsen, sier jusprofessoren.

– Uforsvarlig

Robberstad kommenterer tallene fra Universitas' undersøkelse med å stille spørsmål ved om studentene som har svart, har tenkt på

som blir frifunnet på grunn av den høye minstestrafen. Typisk lekdommere, som ikke er jurister, tenker at det vedkommende

gjorde, var galt eller stygt, men at han eller hun ikke skal sitte minst tre år i fengsel på grunn av det. Da kan de svare nei på skyldspørsmålet, selv om de mener at det i og for seg var en voldtekt. Minstestrafen er etter min mening veldig skadelig, konkluderer Robberstad.

– Når Amnesty, men også Jurk, går inn for å sette samtykkeregelen inn i voldtektsbestemmelsen, uten samtidig å reflektere over minstestrafen og den utmålte straffen, synes jeg at det er helt uforsvarlig.

Hun sier at hun ikke kan ta det standpunktet alvorlig dersom

Kaatee mener minstestrafen er mer fleksibel enn Robberstad legger opp til.

– Straffeloven gir mulighet til å tilpasse straffenivået gjennom vektlegging av skjerpene og formildende omstendigheter.

Hun forteller at Amnesty ikke tar stilling til hvorvidt det skal være en fastsatt minstestraf for voldtekt i straffeloven.

– Men vi vil understreke at både allmennpreventive og individualpreventive hensyn tilsier at straffenivået for seksualforbrytelse bør ligge høyt.

«Forsiktig for»

Jusprofessor ved UiO Jo Stigen mener tallene fra Universitas' undersøkelse gir et signal om at endringer må vurderes.

– Det er viktig å kalle ting ved dets rette navn, særlig i strafferetten. I den sammenheng synes jeg det er interessant å høre at tre av fire studenter betrakter sex uten samtykke som voldtekt. Da må vi som er eldre, kanskje revurdere

vår oppfatning.

Stigen sier han er «forsiktig for» en samtykkelov. Han mener det er naturlig å se hen til våre to nærmeste naboland, som har innført lignende lovgivning.

Men i likhet med Robberstad er Stigen tydelig på at seksuell omgang uten samtykke er omfattet av norsk straffelov i dag.

– Det å ha samleie med en som ikke har samtykket, er allerede straffbart. Men da bare etter straffeloven § 297, som gjelder «seksuell handling», altså mindre krenkelser, som beføling. Ikke «seksuell omgang».

– Det blir altså ikke snakk om noen nykriminalisering om vi utvider voldtektsbestemmelsen, men om å plassere en allerede straffbar handling på et muligens mer passende sted, som en mer alvorlig forbrytelse. Altså en slags oppgradering, sier Stigen.

Han tror det er flere måter man tydeligere kan inkludere seksuell omgang på uten samtykke i straffeloven. En utvidelse av § 297 kan være en mulig vei å gå, i stedet for å innlemme vilkåret om samtykke i voldtektsbestemmelsen.

– § 297 er en «fattig bestemmelse», i den forstand at man må straffe det som faktisk er seksuell omgang uten samtykke, som seksuell handling uten samtykke. Dermed får man ikke frem alvorret i krenkelsen.

Paragrafen kan utvides med et ledd knyttet til seksuell omgang, med en høyere strafferamme, tror han. Selv om dette vil gjøre at lovverket tydeligere reflekterer alvorligheten i slike lovbrudd, tror han ikke det nødvendigvis vil treffe kjernen av samtykkedebatten.

– Hvis flere og flere i dag anser seksuell omgang med en som ikke samtykker, som voldtekt, har vi en lovgivning som ikke samsvarer med folks oppfatning. Og det er jo i seg selv problematisk.

Til syvende og sist mener Stigen at det koker ned til det prinsipielle:

– Midt oppi denne tekniske diskusjonen er det viktig å ta innover seg hva det er vi egentlig snakker om: Det handler om å ligge med noen som ikke vil det, og det er jo rimelig drøyt.

– Det er en veldig alvorlig krenkelse, så hvorfor ikke kalle det voldtekt? avslutter han.

Rekordlav deltagelse i studentvalget for andre år på rad

Venstrealliansen vant slaget om UiO for femte året på rad. Samtidig er valgdeltagelsen nede på 10,54 prosent.

Studentvalg

tekst Endre Ugelstad Aas og Mylena Kifile

– Det føles kjempebra å vinne! Alle i Venstrealliansen har jobbet hardt for å profilere oss nå som det er et digitalt valg, og det er alltid gøy å vinne med et godt resultat, sier førstakandidat for Venstrealliansen Elisabeth Hoksmo Olsen til Universitas.

Torsdag 8. april startet det årlige studentvalget ved Universitetet i Oslo (UiO). I årets valg kjempet 7 studentpolitiske lister om de 27 plassene i Studentparlamentet. 14. april ble resultatene offentliggjort av UiOs prorektor Gro Bjørnerud Moe under en digital valgveke.

Venstrealliansen ble årets store vinner med 27,37 prosent av stemmene. Det gir dem åtte mandater i neste års parlament. På andre- og tredjeplass følger henholdsvis Grønn liste med 17,33 prosent og A-lista med 15,47. Valgets taper ble Gjeste-lista med 7,30 prosent.

På spørsmål om hvorfor Venstrealliansen igjen stikker av med seieren, svarer Hoksmo Olsen:

– Jeg tror vi gjør det fordi studentene på Blindern ønsker seg et universitet for alle: et universitet med fokus på miljø og likestilling. Derfor søker de til Venstrealliansen siden vi er den eneste listen som setter dette ordentlig på agendaen.

– Hva blir de viktigste sakene for dere det kommende året?

– Vi vil fortsette å kjempe for fulltidsstudenten. Dette kan bare bli mulig ved å redusere husleien og øke studiestøtten. Å få parlamentet med på en tydelig politikk på disse områdene blir derfor viktig. I tillegg vil vi jobbe med alle saker som handler om å gjøre universitetet mer miljøvennlig og likestillt.

Rekordlav deltagelse

I årets studentvalg ble det avlagt 2729 stemmer, som gir en deltagelse på 10,54 prosent. Det er den laveste deltagelsen i valget de siste ti årene.

– Det gikk ikke så ille som vi hadde trodd, sier nestleder og valgansvarlig i Studentparlamentet Linnea Barberini.

Etter et år med lite til ingen fysisk undervisning og vekslinger mellom stengt og åpne lesesaler fryktet studentlederne ved

Letet: – Det gikk ikke så ille som vi hadde trodd, sier nestleder og valgansvarlig i Studentparlamentet Linnea Barberini.

UiO at det skulle gå enda verre med valgdeltagelsen.

– Vi har studenter som ikke har sett hverandre engang, som plutselig skal forholde seg til et digitalt valg med tillitsvalgt de i hvert fall ikke har møtt. Vi har jo ikke drevet ordentlig valgkamp i år, da er det veldig vanskelig å opprettholde studentdemokratiet.

– Så dere er fornøyde, tross lav oppslutning?

– Jeg er lettet. Man er jo aldri fornøyd med at valgdeltagelsen går ned. Men vi har hatt utfordringer på lik linje med alle andre i år. Så etter omstendighetene gikk dette greit, svarer Barberini.

Selv om deltagelsen i år er lav, tror hun at Studentparlamentet har vist hvorfor det er viktig med tillitsvalgte. Videre tror hun at Studentparlamentet har en viktig jobb foran seg når studentene begynner å returnere til campus igjen. Da må man aktivt bygge opp studentdemokratiet.

– Det tar kanskje to eller tre år, men jeg er optimistisk.

Fornøyd nykommer

Årets nykommer i studentvalget Henke og Thom-listen får åtte prosent av stemmene. En av deres hovedsaker er at det ikke lenger skal være nødvendig å stille under en liste for å delta i Studentparlamentet.

Listeleder Henrik Vassal forteller at de er storfornøyde med resultatet. Med den nye makten skal listen kjempe for kjellerpubene og gjøre det lettere å drive studentforeninger.

– Vi var usikre på hvordan det skulle gå, men vi er veldig fornøyde. Det her blir gøy, sier han.

Listen er imidlertid skuffet over den generelle valgdeltagelse.

sen. De hadde håpet at Henke og Thom-listens politikk skulle tiltrekke velgere som vanligvis ikke er så opptatt av studentpolitikk.

Vil fortsatt være en disrupter

Gjestelista-leder Adrian Bolstad tror nedgangen henger sammen med at listen i fjor hadde en større sammensetning av medlemmer, og at det derfor har vært vanskeligere å drive valgkamp over internett i år.

– Vi vil fortsette å være en disrupter for status quo og representere de sakene vi har gått til valg på. Fokuset er på psykisk helse, den individuelle student, enten det handler om en utvekslings- eller masterstudent, og døgnåpne lesesaler, sier Bolstad.

– Deltagelsen i årets studentvalg er rekordlav. Er det et problem for studentdemokratiet at så få studenter stemmer ved valgene?

– Jeg liker ikke å kalle det et demokratisk problem, da dette gjør det til noe voldsomt mye større enn det det er. Studentene bryr seg lite om parlamentet, og det får en til å stille spørsmål ved hva vi faktisk driver med.

I tillegg til studentrepresentantene består Studentparlamentet av et arbeidsutvalg, som er parlamentets tillitsvalgte ledelse. Det nye arbeidsutvalget og den nye lederen skal velges 27. mai. Hittil har Jørgen Skogan fra Venstrealliansen lansert sitt kandidatur som leder.

universitas@universitas.no

Slik blir mandatfordelingen i Studentparlamentet:

+ Venstrealliansen: 8 mandater

+ Grønn liste: 5 mandater

+ A-Lista: 4 mandater

+ Moderat Liste: 3 mandater

+ Liberal Liste: 3 mandater

+ Gjestelista: 2 mandater

+ Henke og Thom-listen: 2 mandater

Totalt: 27 representanter

Kilde: Studentparlamentet

Deltagelse i tidligere valg:

+ 2011: 16,4 %

+ 2012: 18 %

+ 2013: 14,6 %

+ 2014: 16,1 %

+ 2015: 14,5 %

+ 2016: 17,2 %

+ 2017: 17,6 %

+ 2018: 16,3 %

+ 2019: 15,3 %

+ 2020: 12,86 %

+ 2021: 10,54 %

Kilde: Studentparlamentet

Argument søker ny

- Kulturredaktør
- Temaredaktør
- Samfunnsredaktør
- Bilderedaktør
- Redaksjonsleder

Argument er Norges største tverrfaglige studenttidsskrift, og drives av studenter og unge forskere i Oslo. Vi senker terskelen for å ytre seg og gjør kunnskap underholdende. Tidsskriftet utkommer fire ganger i året, og kan finnes hos samtlige læresteder tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO).

Er du en god formidler? Brenner du for at studenter skal kunne ytre seg og ha en stemme i den offentlige debatten? Er du initiativrik og full av nye idéer? Da er du personen vi leter etter.

Til høsten tar flere av våre kjære redaktører farvel med studentlivet i Oslo. Derfor søker vi dyktige og initiativrike mennesker til å ta over deres plass.

Som redaktør får du:

- Omfattende redaksjonell erfaring og ledererfaring
- Kontakter innenfor forskningsmiljøet og media
- Være en del av en ung, engasjert og mangfoldig redaksjon

Vi søker deg som:

- Klarer å engasjere lesere og skribenter i samfunnsdebatten
- Er en åpen, uformell og god formidler
- Tar initiativ og har gode idéer
- Har erfaring med og liker å skrive

Arbeidstiden er fleksibel og lar seg fint kombinere med studier. Vervet er honorert. Nye medlemmer vil få tilstrekkelig opplæring.

Søknadstekst og CV sendes til redaktor@argumentnett.no innen mandag 3. mai. Eventuelle spørsmål om stillingene kan sendes til samme e-postadresse.

argument:

STUDENTPARLAMENTET FATTET PSYKISK HELSE-VEDTAK FØR KORONAKRISEN

15 måneder senere har ingenting skjedd

I januar 2020 vedtok Studentparlamentet ved UiO å be universitetsstyret nedsette en arbeidsgruppe for studenters psykiske helse. Forslaget ble aldri lagt frem i styret.

Studentdemokrati

tekst Silje Lien Sveen

– Det er betenkelig og uheldig. Det sier leder i Gjestelista Adrian Bolstad. Han reagerer på at Studentparlamentets arbeidsutvalg fremdeles ikke har lagt frem forslaget for universitetsstyret, 15 måneder etter at resolusjonen ble vedtatt i Studentparlamentet.

Ifølge resolusjonen som ble vedtatt 23. januar i fjor, skulle Studentparlamentet ved UiO be universitetsstyret om å oppnevne en arbeidsgruppe. Denne skulle utrede årsakene til psykiske problemer blant universitetets studenter, identifisere risikofaktorer, vurdere eventuelle nåværende tiltak samt komme med forslag til nye tiltak.

Gruppen skulle bestå av studenter, i tillegg til administrative og vitenskapelige ansatte.

– Psykisk helse er noe som har stått på agendaen til Studentparlamentet og som generelt har vært viktig den siste tiden. Man ønsket derfor en ressursgruppe som jobbet spesifikt med dette, forteller Bolstad.

Over et år etter at resolusjonen ble vedtatt, er forslaget om en arbeidsgruppe ennå ikke lagt frem i universitetsstyret.

– Dette har vært et konkret tiltak som var forholdsvis håndterlig og som man ser at det ikke er gjort noe med, sier han.

Ikke en unnskyldning

Leder i Studentparlamentet Runa Fiske satt som studentrepresentant i universitetsstyret i perioden 2019–2020. Hun forteller at koronapandemien har vært årsaken til at forslaget ikke har vært oppe i styret.

– Er ikke pandemien en særlig god grunn til at forslaget om en ressursgruppe burde vært fremmet?

– Vi har jobbet veldig mye med saker som handler om psykisk

Kritisk: Gjestelista-leder Adrian Bolstad er kritisk til at resolusjonen som ble vedtatt av Studentparlamentet, aldri ble lagt frem i universitetsstyret.

helse, og hatt mange akutte saker. Vi har måttet kjempe for ting vi har tatt for gitt tidligere, som å ha campus åpent, fadderuke og å få penger til psykisk helse-tiltak fra regjeringen, svarer Fiske.

Bolstad mener at krisetiden ikke burde være en unnskyldning, men snarere en grunn til å sette i gang alle mulige tiltak det finnes politikk på i Studentparlamentet.

– Spesielt nå under pandemien er psykisk helse noe vi i Gjestelista ser på som utrolig viktig. Det er grunnen til at vi gikk til valg på nettopp det.

– Sånn jeg forstår det, har ikke universitetsstyremøtene stoppet helt opp. Hvis man har møter, har man også anledning til å snakke om saker, sier han.

– Knallharde prioriteringer

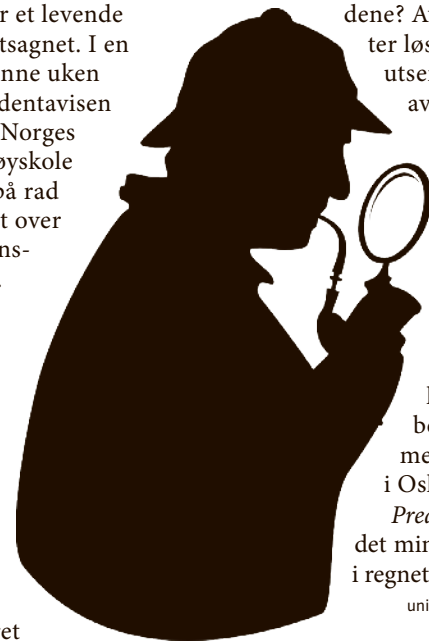
Fiske forteller at arbeidsutvalget har måttet prioritere det som har vært helt akutt.

– Det er ikke noen tvil om at dette året har vært veldig tøft for mange, og vi har måttet prioritere knallhardt for å jobbe med det som er aller viktigst: å kunne være

ARKIVFOTO: SINDRE DESCHINGTON

Studvest avslører: Dårlig vær i Bergen

«Det er aldri en kjedelig dag i Bergen!» sa sikkert Kamelen en gang. Vår lillesøster i vest Studvest er et levende bevis på utsagnet. I en nettsak denne uken kunne studentavisen fortelle at Norges Handelshøyskole for 19. år på rad har vunnet over BI i Bergensbaneløpet. Saken – som ble publisert tre dager etter siste løp hadde funnet sted – rapporterer om alt fra været til skildringer om «hardt arbeid» og

«unik lagånd». Og hva er egentlig en sak om Bergen uten et sitat eller to om værforholdene? Avsløringene sitter løst når Studvests utsendte møter en av utøverne: «– Torsdag hadde vi fire personer i sving for å holde banen fri for snø underveis, forteller Morken, som ikke vil legge skjul på at bergensværet er mer krevende enn i Oslo.» Preach! Dere kan i det minste ta dere en øl i regnet.

universitas@universitas.no

#annonse

Bare en fornøyd journalist (:

Når noen spør: «Hvor går du for kritisk, uavhengig journalistikk?», er svaret kanskje ikke en studentavis. Heldigvis tar studentavisen i Agder, Unikum, en for (studentavis-)laget og motbeviser alle med «Unikum prøver: Karriereveiledning». Klokkene 00.46 på en tirsdag publiserer nemlig avisen en gullgrube av en forbrukersak. Unikums journalist skal teste Universitetet i Agders karriereveiledning, og det ser ut til at hun er overbevist allerede i ingressen: «Det er et skikkelig bra lavterskeltilbud der ingen spørsmål er for små eller store så lenge det handler om deg og din karriere.»

Kjøpt og betalt, spør du? Annonse? Nei, det ser ikke sånn ut. Journalisten er bare strålende fornøyd med tilbudet. Og det kan man jo skjønne når hun lister opp tips hun har tatt med seg fra karriereveiledningen. Blant annet: «I en søknad bør du alltid forklare hva du kan bidra med, og hvorfor kompetansen din er nyttig for den stillingen du søker.» Fort gjort å glemme, det. «Søk opp ting på Youtube! Er det noe du ikke føler du er så god på? Søk det opp», er et annet tips. Du vil bli overrasket over hvor mange *tutorials* som finnes av varetelling.

universitas@universitas.no

universitas@universitas.no

Kryptohackere angrep UiO

Universitet i Oslo har politianmeldt et dataangrep på to av sine tjenestemaskiner. – Vi opplever regelmessig forsøk på angrep, sier IT-direktøren ved universitetet.

Hacking

tekst Maria Jostad
foto Frida Roland

– Angrepet ble avdekket ved hjelp av god driftsovervåkning. Driftsansvarlig for tjenesten oppdaget uregelmessigheter i ressursbruk på tjenermaskinen og varslet UiO-CERT [UiOs IT-sikkerhetsgruppe, red.anm].

Det skriver IT-direktør ved Universitet i Oslo (UiO) Lars Oftedal i en e-post til Universitas.

Universitas har fått innsyn i politianmeldelsen UiO har levert. I anmeldelsen skriver UiO at to tjenestemaskiner ved universitet ble angrepet og misbrukt til å utvinne kryptovaluta av typen Monero, først 25. januar i år og så igjen 1. februar.

– Angrepet var blitt gjort mulig ved at programvaren som kjørte på tjeneren hadde alvorlige sårbarheter som dessverre ikke var rettet av programvareleverandør, skriver Oftedal.

– Hvor alvorlig ser dere på denne typen angrep?

– UiO ser alvorlig på alle typer dataangrep. Angrepet virker å ha økonomisk vinning som motiv. Ressursene til tjenermaskinene ble brukt til å utnytte kryptovaluta, en oppgave de ikke er spesielt godt egnet til.

Tradisjonelt har kryptovaluta ikke blitt brukt av vanlig folk

Kristian Gjøsteen, professor ved NTNU

Strømsparing

Kristian Gjøsteen er professor ved Institutt for matematiske fag ved NTNU. Han forsker blant annet på kryptografiske valgsystemer og formelle metoder anvendt på sikkerhetsbevis og personvern.

– Hvor vanlige er slike angrep?

– Vanligvis utvinnes man ikke kryptovaluta med vanlige datamaskiner, men med spesialstyr. Det går fortere med spesialstyr, men disse maskinene kan ha hatt grafikkort som har hatt mye av det som trengs for å utvinne kryptovaluta, sier Gjøsteen over telefon til Universitas.

Å utvinne kryptovaluta krever svært mye strøm, forklarer

professoren. Dermed kan en årsak til å benytte andres maskiner være at man ikke selv betaler for strømmen.

– Når noen andre betaler, bryr du deg ikke om hvor mye strøm du bruker for å betale for kryptovalutaen.

– Monero er også kryptovalutaen som ble nevnt i Lørenskogsforsvinningen. Er dette en vanlig valuta i kriminelle miljøer?

– Jeg vet ikke så mye om Monero spesielt, men tradisjonelt har kryptovaluta ikke blitt brukt av vanlig folk. De brukes hovedsakelig til to ting: til å flytte penger utenom vanlige kanaler og til spekulasjon, altså å håpe at valutaen stiger i pris.

Generelt er det digitale trusselbildet økende

Lars Oftedal, IT-direktør ved UiO

Brukes i narkohandel

Gjøsteen forklarer at for land med dårlig infrastruktur kan kryptovaluta brukes til å flytte penger fra land til land. Dermed kan valutaen også brukes mellom kriminelle, for eksempel til å handle narkotika.

– Bruker du kredittkort for å handle narkotika, er det sporbart og du havner lett i fengsel. Med kryptovaluta er det ikke sporbarhet, bare store transkripsjonskostnader.

– Mange av disse kryptovalutaene er noe folk har funnet på, bare tull. Men noen, som Monero, har et marked der du kan kjøpe og selge. Det er bevegelse i markedet.

Til sammenlikning sier Gjøsteen at Bitcoin er dyrt å utvinne. Monero har mindre om løp, så du får mer ut av å bruke det med mindre strøm.

Gjøsteen forteller at da Bitcoin var fersk, var det flere studenter som satte opp servere på sine maskiner.

– I begynnelsen av Bitcoin kunne du tjene en del på din egen maskin; i dag er det bortkastet fordi du brenner så mye strøm. Med Monero er det mindre som skjer, dermed får du mer Monero ut av den tjenertiden de har stjålet.

IT-direktør Oftedal skriver at sårbarheten som ble utnyttet, raskt ble tettet gjennom samarbeid med leverandør, og det er

ikke fare for gjentagende angrep basert på samme sårbarhet.

UiO har opplevd lignende forsøk tidligere, men Oftedal skriver at de ikke er kjent med vellykkede angrep.

– Generelt er det digitale trusselbildet økende, og UiO opplever regelmessig forsøk på dataangrep.

Harmløst for studenter

– Hva gjør dere videre med saken?

– UiO har fulgt opp leverandøren gjennom hele prosessen. Informasjonssikkerhet er et prioritert område for oss og følges generelt tett opp, sier Oftedal.

Mange av disse kryptovalutaene er noe folk har funnet på

Kristian Gjøsteen, Professor ved NTNU

– Har studenter som bruker UiOs IT-systemer, noe å være bekymret for?

– På grunn av den potensielle risikoen for de berørte, ble denne saken meldt til Datatilsynet. Datatilsynet har i etterkant lukket saken på sin side. Fordi UiO har truffet tilstrekkelige til-

tak for å redusere risiko, ble saken lukket uten behov for videre oppfølging fra Datatilsynet.

Gjøsteen sier du som student bør være bekymret hvis noen bryter seg inn på UiOs maskiner, fordi det betyr at de kan få tilgang på dine filer.

– Men at de bruker dem til å stjele Monero, er såpass harmløst for studentenes del. Det går heller utover UiO som tappes for store mengder strøm.

universitas@universitas.no

Alarm: IT-direktør ved UiO Lars Oftedal sier de ser alvorlig på alle typer dataangrep.

UIB HAR TILBUDT DIGITALE KOMPENDIER I SEKS ÅR: UiO vet ikke når de kan tilby det samme

Henger etter: Studiedirektør ved UiO Hanna Ekeli har ikke mye å skryte av når det gjelder digitaliseringen av kompendier ved UiO. Ved UiB fikk de en digital løsning på plass i 2015, ved NTNU i 2016. Også Oslomet har nå gått over til digitalt format.

Universitetet i Oslo fortsetter inntil videre å printe kompendier til studentene, men lover at også de skal gå over til digitalt format etter hvert.

Kompendier

tekst Eskild Gausemel Berge
foto Frida Roland

Stadig flere studenter slipper å kjøpe papir-kompendier, da lærestedene nå tilbyr dette i digitalt format. Dette gjelder blant annet ved Oslomet, Høyskolen Kristiania, NMBU, NTNU, UiB og UiS, for å nevne noen. Men ved Norges eldste universitet har de ikke klart å gi slipp på gamle rutiner.

I 2020 ble det produsert 15.564 papir-kompendier ved universitetet. Det står i sterk kontrast til for eksempel Universitetet i Bergen: Der innførte de digitale kompendier tilbake i 2015.

– Vi er på vei mot digitale kompendier, men det er flere ting som tar litt tid, sier studiedirektør ved UiO Hanna Ekeli.

Hun kan ikke gi noe tidspunkt for når dagens papir-tekster kan hentes digitalt.

– Men man snakker ikke om 2024 her, altså. Vi jobber med det nå.

– Hva er det som tar så lang tid? Universitetet i Bergen hadde en ordning på plass for seks år siden?

– Det er krevende å få på

plass en løsning som både ivaretar rettigheter, vederlag og en god teknisk løsning. Vi har blant annet vurdert UiBs løsning, men fant ut at det ikke passet for oss, sier Ekeli.

Digitale dager

Våren 2020 ble imidlertid kompendier i flere emner ved UiO tilbudt digitalt, på grunn av pandemien og den påfølgende nedstengingen.

– Dere har klart å legge ut ting digitalt tidligere. Det ble jo gjort for et år siden?

– Noen enheter har nok tilgjengeliggjort litteratur digitalt under pandemien, men vi kan ikke basere oss på unntaksløsninger fremover. Utfordringen

Utfordringen er å dele tekstene med studentene

Hanna Ekeli, studiedirektør ved UiO

så langt har vært at vi må være helt sikre på at alt går riktig for seg med tanke på rettigheter. Det er vanskelig for meg å kom-

mentere hva som har skjedd i enkeltemner.

Problemer med rettigheter

Det er rettigheter som utgjør den sentrale floken UiO ikke har klart å løse i kompendium-

Man snakker ikke om 2024 her, altså. Vi jobber med det nå

Hanna Ekeli, studiedirektør ved UiO

digitaliseringen. Alle studenter betaler Kopinor-avgift på rundt 200 kroner i semesteret. Dette går til å dekke bruk av opphavsrettslig materiale, slik som vitenskapelige artikler eller bokutdrag du som student leser gjennom semesteret.

– Utfordringen er å dele tekstene med studentene. Vi kan ikke bare legge det åpent ut, med tanke på rettigheter. I noen kompendier er det også materiale som går utover det som ligger i Kopinor-avtalen, og dette må da betales ekstra for, sier studiedirektøren.

Første steg på veien mot digitalisering er likevel tatt.

– Nå har vi innført Leganto som pensumliste-system, og

dette nærmer seg ferdigstillelse. Via Leganto får studentene tilgang til alt pensummateriale som finnes digitalt hos Universitetsbiblioteket. Leganto gir oss en mulighet for å få digitalisert resten av kompendiene, sier Ekeli.

Ingen konkurranse

Når Universitas igjen spør om hvordan det kan ha seg at andre læresteder har fått til løsninger på rettighets-problemet, i motsetning til UiO, svarer Ekeli at de har vært frempå andre steder.

– Man skal ikke gjøre digitaliseringen til en konkurranse, men vi har vært tidligere ute på andre ting, for eksempel digital eksamen. Nå jobber vi med digitale kompendier, et arbeid som for øvrig også har blitt forsinket på grunn av pandemien.

Avslutningsvis påpeker hun at noen også vil ha kompendier på papir:

– Det er også noen som ønsker kompendier på papir. I så fall er det av klimahensyn ikke så bra om de står og printer ut tekster på lesesalen hele dagen. Dette er også noe man må finne ut av, sier Ekeli.

universitas@universitas.no

Tilbudsguiden

AVIS

Da Dagsavisen

Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

FORENINGER

SAMFUNNSØKONOMENE

post@samfunnsokonomene.no
www.samfunnsokonomene.no
tlf: 90 86 75 20

Studerer du samfunnsøkonomi?
Bli medlem av Samfunnsøkonomene – fagforeningen eksklusivt for samfunnsøkonomer.

Vi tilbyr blant annet kræsjkurs, juridisk rådgivning, karriererådgivning samt tilgang til Akademikernes bankavtale med Danske Bank.

Kun 300 kr i året.

finans FORBUNDET

Vil du jobbe i finans og teknologi?
Bli studentmedlem nå!

Få blant annet gratis forsikring på mobil, nettbrett, PC og deg selv.

Finansforbundet
Dronning Eufemias gate 16
0191 OSLO

www.finansforbundet.no

MAT

Alle mattilbud nær deg!

Last ned Kupp-appen i dag.

TANNLEGER

Få tannsjekk til kun 450,-
10 prosent på øvrig behandling.
*Gjelder ikke tannteknikk.

ORIS DENTAL orisdental.no

MDG-politikere vil fjerne alle parkeringsplassene på UiO

Konsertscene på UiO? Eller kanskje uteservering? Hva med en ny park? Hvis Rauand Ismail får det som han vil, kan det bli en realitet.

Campusutvikling

tekst Aurora Stavem
foto Jonas Been Henriksen

– Jeg tror dette kan bli stedet hvor alle har lyst til å vanke og som ikke er okkupert av metallkasser som står tomme dagen lang, sier Rauand Ismail, nestleder i Oslo MDG og bystyrerepresentant – i år også Oslo-kandidat til Stortinget.

Han ønsker å fjerne alle parkeringsplasser tilknyttet Universitetet i Oslo (UiO) med unntak av handicap-plassene og har store visjoner for hva arealene heller kan brukes til.

– Se for deg fadderuken 2021, og i stedet for å samle oss i køer for å komme oss ned til barene er det uteservering og scene her ute, og konsertene våre blir her. Hvor fett hadde ikke det vært?

– Minner om en svunnen tid

Vi møter den tidligere blindernstudenten på en av universitetets flere parkeringsplasser, midt mellom Frederikke-bygningen, Blindern Studenterhjem og en frisbeegolfbane.

– Hva tenker du når du står her?

– Jeg synes det er helt sinnsykt. Vi ville aldri ha utviklet et nytt område sånn som det området her har blitt utviklet. Det minner rett og slett om en svunnen tid, sier han og legger til:

– Når du okkuperer et så stort område for biler som står ved siden av hverandre, sier du samtidig at det er viktigere enn andre type ting. Og jeg kan se for meg millioner av ting som hadde vært gøyere for studenter å ha her enn denne parkeringsplassen.

– Jeg tror det er ekstra viktig at vi nå, med det året vi har lagt bak oss, gir studentene noe å glede seg til. At det blir noe gøy når de kommer tilbake til semesterstart til høsten, sier Ismail.

Han mener at det å få et nytt område på campus er av den typen ting som studenter kan se frem til og sette pris på.

– Hvis jeg ikke kommer inn på Stortinget i år, blir jeg student igjen, og jeg gleder meg til fadderuken. Da håper jeg det kan bli konsert her.

Vil la studentene bestemme

Ismail foreslår at UiO-studentene som jobber med byutvikling, skal

Asfaltjungle: Rauand Ismail (MDG) ønsker å bytte ut dagens «metallkasser» med «sykt mange kule ideer».

konkurrere om å lage det kuleste konseptet for hva arealene kan brukes til.

– Kanskje det skal bli en ny park? Kanskje vi skal få et tilbygg for de studentene som er plassert rundt omkring i Nydalen og andre steder i byen og ikke er tilknyttet Blindern i dag?

– Det er så sykt mange kule ideer for hva det her kan bli, som jeg skulle ønske rektor hadde turt å invitere studentene til å være med på å lage. På denne måten får studentene en semesterstart å glede seg til i år. Og jeg utfordrer ham til å gjøre det i år og ikke vente til det kommer en mobilitetsplan, hva nå enn det skal bety, sier politikeren.

Rektor ved UiO Svein Stølen skriver i en e-post til Universitas at det er viktig å ha en mobilitetspolitikk avstemt med personalpolitikken, og trekker frem viktigheten av å ha gode tilbud for ansatte, studenter og besøkende med funksjonsnedsettelse.

– Vi må videre bidra til ikke å svekke karrieremuligheter for småbarnsforeldre med lang reisevei, og vi har også en seniorpolitikk som

kan være relevant. Dette må balanseres i mobilitetsplanen som utarbeides i disse dager, skriver han.

La bilen stå, ta den grønne blå

Ismail mener det er unødvendig med parkeringsplasser på Blindern for folk flest, og at ansatte og studenter heller bør begynne å komme seg til universitetet på andre måter.

– Det er en del biler her i dag, da?

– Ja, og de bilene trenger ikke å være her. Det er et selvstendig mål at folk skal reise miljøvennlig. Så når det er bysykkelstativ, to t-banestopp, en trikkelinje og busslinje som går forbi

her, ser jeg ikke en eneste grunn til at vi skal beholde parkeringsplassene og okkupere et veldig fint område rett ved campus. Med unntak av handicap-plassene, selvfølgelig.

MDG-politikeren mener det skal være lettest mulig å reise miljøvennlig, så om folk sliter med å reise til universitetet kollektivt, må det være de folkevalgte jobb å sikre et kollektivtilbud.

– Men jeg mener at det er et godt kollektivtilbud og et godt sykkeltilbud, og alle mulige slags fasi-

liteter for å komme seg hit. Det er til og med vakre turstier gjennom byen, sier Ismail og konstaterer:

– Man trenger ikke bil for å studere på Blindern med mindre man har en funksjonsnedsettelse eller av andre grunner ikke har muligheten til å gå, sykle eller ta kollektivt.

I samme e-post til Universitas skriver rektor Svein Stølen at UiOs beliggenhet gjør at de aller fleste ansatte og studenter reiser kollektivt eller sykler.

– Likevel vil en stor institusjon med over 35.000 studenter og ansatte ha behov for en del parkeringsplasser, skriver universitetsrektoren.

Han trekker frem at universitetet i betydelig grad følger prinsippene om parkeringsplasser som benyttes i Oslo ellers, men at særlig sykehusansatte som jobber flere steder, trenger steder å parkere.

Grønn liste: Et fremtidsmål

Leder i Grønn liste Julianne Sørfalten Grovehagen mener at en kraftig reduksjon i antall parkeringsplasser er nødvendig, men er usikker på om hun stiller seg bak forslaget om å fjerne absolutt alle.

– Vi er enige i at vi må ha handicap-parkering. Men det er veldig viktig at man legger til rette for at færrest mulig kommer hit med bil, sier hun.

– Vi ønsker å fjerne parkeringsplassene bak Frederikke-bygningen og å få et grøntområde der hvor det i dag er parkeringsplass bak Villa Eika på Blindern. Det

hadde vært hyggelig om Villa Eika hadde vært omkranset av grøntområder, ikke bare på forsiden, sånn det er i dag.

Grønn liste har oppført en grønn og sosial campus som viktigste kjernesak på studentparlamentet sine nettsider.

– Det burde være et fremtidsmål at vi har et universitet som er lagt til rette for at du kan komme hit med kollektivtransport, sier Grovehagen.

Moderat liste er skeptiske

Leder i Moderat liste Mathias Meyer sier at det er viktig å verne om lik rett til utdanning, uansett funksjonsevne.

– Det er mange som kanskje ikke er definert som handikappet, men som likevel har behov for å kjøre bil. Meyer sier han selv kjenner til flere som sliter til fots, men som ikke er definert som funksjonshemmede.

– Disse har behov for å kjøre bil for å fullføre utdanningen, særlig etter pandemien, sier han.

– Videre er det snakk om veldig få plasser totalt og at det uansett med 28.000 studenter ved UiO ikke er sånn at alle studenter kan kjøre bil til universitetet, avslutter Meyer.

MASTERSTUDENT OM OPPUSSING AV EILERT SUNDTS HUS:

– Føler oss gløymt i prosessen

Studentar saknar informasjon og midlertidige lesestadar. Leiaren av studentutvalet meiner tilsette har blitt prioritert før studentane.

Oppussing

tekst Sunniva Grimstad Hestenes
foto Frida Roland og Hanne Jones Solfeld

– Det føles ut som vi blir kasta ut av bygget, seier masterstudent i Peace And Conflict Studies (Pecos) ved Universitetet i Oslo Amandine Toso.

Eilert Sundts hus på UiO skal pussast opp i 3. til 12. etasje i 2021–2022, og etter 19. april må Pecos-studentane ut av 9. etasje.

– Eg har vore bekymra for kva som skal skje med oss masterstudentar og det sosial-akademiske miljøet mellom oss, seier Toso og legg til:

– Vi på studiet meiner det har vore ein mangel på informasjon til masterstudentar om oppussinga. Vi føler oss gløymt i prosessen. Mykje av det vi kjenner på, heng sikkert saman med at vi studentar har følt oss nedprioritert i handteringa av koronapandemien. Men då denne oppussinga kom på toppen av det, med manglande informasjon og ikkje noko alternativ lesesal, er det eit hardt slag i magen.

Universitas skreiv i mars om tilsette som er redd flyttinga skal gå utover studentane. Dei tilsette i Eilert Sundts hus får midlertidige kontor under oppussinga, medan masterstudentane i bygget etter planen ikkje skulle få noko øyremerkte lokalar.

– Om det skulle blitt oppussing av eit sjukehus, så kjennast det

som om legane får midlertidige kontor medan pasientane blir liggande på gata, seier Toso.

Krangla på studentane sine vegne

– Eg krangla på krav for studentane i møta med prosjektgruppa, men til slutt kom eg igjennom, seier leiar for SVs studentutval (SVSU) Marte Næss Thomassen.

Thomassen og SVSU i lag med prosjektgruppa har fått oppretta

er ope i helgane og kveldane, slik at det blir fleire pauseareal for studentane, seier Thomassen.

Det var også viktig å finne ein stad kor studentane kunne jobbe.

– Først var det planlagt at det skulle vere ein del færre studentplassar etter oppussinga. No har vi fått igjennom at det skal vere like mange som det har vore. Vi har også kravd at masterstudentane skal få oppretta egne lesesalar under oppussinga, seier Thomassen.

Sterkere saman

– Eg kjenner likevel at ein har prioritert tilsette sine behov før studentane. Noko eg synast er ir-

Om det skulle blitt oppussing av eit sjukehus, så kjennast det som om legane får midlertidige kontor medan pasientane blir liggande på gata

Amandine Toso, masterstudent

ei felles nettside med samla informasjon om oppussinga. Der krev dei oppdatert informasjon heile tida.

– Det har vore lite informasjon om dette til studentane, seier leiaren.

Ho meiner også at det ikkje er nok med berre ei nettside med informasjon.

– Vi jobbar med å få informasjonen om oppussinga på skjermene på campus og plakatar rundt om. Vi trur at dei som irriterer seg mest over situasjonen, er dei som faktisk er på Blindern. I tillegg prøvar vi å få til at foajeen

riterande, men likevel forståelig fordi det er lovpålagt at tilsette har lokalar å vere i, medan det ikkje er lovpålagt med slike lokalar for studentar, seier ho.

Thomassen meiner det er viktig å få fram at studentar får informasjon når dei står i lag, våger å mase og ta prosessar.

– Det er også viktig å poengtere at arbeidsgruppa har hatt lyst til å prioritere studentar, men på grunn av praktiske årsaker har det vore vanskeleg. Difor har studentane hamna i ein irriterande andreprioritet. Då er det viktig at

I mørket: – Det har vore lite informasjon om dette til studentane, seier SVSU-leiar Marte Næss Thomassen.

studentane står i lag og krevjar sitt.

Amandine Toso er stolt over kva SVSU har fått til.

– Eg er kjempeglad for det arbeidet Marte har gjort, seier ho.

Set pris på eit godt samarbeid

– Den endelege tidsplanen for rehabilitering og flytting var klar i januar. Før den tid hadde vi lite konkret informasjon å gi, skriv kontaktpersonen mellom eigdomsavdelinga og Det samfunnsvitenskaplege fakultet, Kari Henriksen, i ein e-post til Universitas. Ho sit også i prosjektgruppa.

Vidare skriv Henriksen at det gikk ut ein kunngjering til alle fakultetet sine studentar på Canvas om nettsida. I tillegg skriv ho at institutta informerte egne masterstudentar om stenging og flytting.

– Kva for plana har de for kvar masterstudentane skal jobbe med-an oppussinga foregår?

– Der er lesesalar i Harriet Holters hus og Harald Schjelderups hus, som er ope for alle masterstudentar på fakultetet. Vi har i

tillegg reservert lesesal E for kun masterstudentar. Vi meiner det er mogleg for alle som ynskjer det, å finne ein stad på campus i oppussingsperioda, skriv ho.

Henriksen skriv også at dei fortsatt jobbar med å få nokon reserverte stadar på andre fakultet. Prosjektgruppa har vore på fleire synfaringar, men ingenting er bestemt enno. Ho er også nøgd med samarbeidet med SVs studentutval.

– Eg opplever at vi har hatt ein god og konstruktiv tone med

Thomassen, som har deltatt aktivt og komme med mange gode innspel til prosjektgruppa. Det stemmer at fakultetet

hadde ein diskusjon med SVSU om talet på lesesalplassar, men eg oppfatta aldri denne diskusjonen som kranglete, avsluttar Henriksen.

universitas@universitas.no

Stopp: Amandine Toso er bekymra for kva som kjem til å skje med det sosiale miljøet på studiet no når Eilert Sundts hus skal pussast opp.

TAR OPPGJØR MED SEKSUELL TRAKASSERING:

– Har bare fått nok

Ta natten tilbake: Cardiff-student Rowan deltok på en minneseremoni for Sarah Everard i en lokal park. Everard ble kidnappet og drept da hun var på vei hjem etter å ha vært på besøk hos en venn.

FOTO: ROWAN

Seksuell trakassering i Storbritannia er en menneskerettighetskrise, ifølge FN-ansatt. Nå tar studenter selv grep for å sikre egen trygghet.

Seksuell trakassering

tekst Gina Grieg Riisnæs

33 år gamle Sarah Everard tok bena fatt den skjebnesvangre kvelden i mars. Klokken var ni, og hun var på vei hjem fra en venn. Ikledd fargerike klær passerte hun flere overvåkningskameraer på veien. Over telefonen snakket hun med kjæresten sin. De avtalte å møtes dagen derpå.

Det skjedde aldri.

Da Everard ikke møtte opp til avtalt tid, kontaktet kjæresten politiet. En uke senere ble hendelsen undersøkt som kidnapping. Dagen etter ble levningene hennes funnet i en bag. Politimannen Wayne Couzens er nå siktet for kidnapping og drap i saken.

I tiden etter har hundrevis av kvinner i landet tatt til gatene. Flere krever bedre løsninger fra øverste hold. Politikere varsler strengere straffer i saker hvor kvinner

utsettes for vold. Samtidig tar studenter selv tak på universiteter for å føle seg trygge.

Svekker tilitten

Da 19 år gamle Rowan hørte om drapet, ble hun sint og urolig.

– Spesielt da jeg hørte at hun ble drept av en politimann – en tjeneste vi er ment å stole på, men som regelmessig har skuffet ofre for seksuell trakassering.

Selv har hun opplevd flere uønskede

hendelser. Fordi hun ikke har fortalt familien om det, ber hun om at kun fornavnet hennes brukes.

Rowan studerer litteratur ved universitetet i Cardiff. For å vise støtte deltok hun på en minneseremoni i en lokal park. Der var flere grupper med kvinner til stede. Noen sto i stillhet, mens andre la ned blomsterbuketter, dikt og skilt.

– Det var veldig fint, men hjerteskjærende å se. Jeg er bare glad for at det ble respektert, forteller Rowan.

Jeg vil ikke akkurat si at tiltakene er produktive

Rowan (19), student ved universitetet i Cardiff

Det var langt fra tilfellet alle steder i landet.

– Har fått nok

I London møtte hundrevis av innbyggere opp til demonstrasjoner 16. mars utenfor parlamentet og politikontorene til Scotland Yard. Bilder fra demonstrasjonene viser unge kvinner som legges i håndjern av politiet.

Politiets håndtering av demonstrantene ble møtt med krass kritikk i etterkant. Politiet tok selv til orde for at demonstrasjonene var ulovlige, ettersom de brøt de strenge koronarestriksjonene i hovedstaden.

En måned senere fortsetter debatten å rase rundt vold mot kvinner i England. På universiteter diskuteres studenter problemet seg imellom, opplyser Rowan.

– Så vidt jeg vet, har alle diskusjonene vært mellom studentene. Jeg tror ikke ansatte har tatt kontakt om situasjonen, og jeg har heller ikke sett noe på sosiale medier fra vårt universitet, sier hun.

Generelt rådes studenter til å bruke GPS-apper for å la venner se hvor de er, ifølge Rowan. Flere hun kjenner, unngår nå å ta i bruk slike apper, etter å ha hørt historier om kidnappinger som følge av lekkede data.

– Vi rådes også til å bruke offentlig transport, selv om dette ikke alltid er tilgjengelig for oss. Jeg vil ikke akkurat si at tiltakene er produktive, fortsetter Cardiff-studenten.

Rowan tror det er flere grunner til at saken har fått så stor oppmerksomhet på universitetet.

– Nedstengningen kan være en del av det, noen folk har kanskje fått mer tid til å bli revet med i nyhetsbildet fordi de følger mer med. Men jeg tror definitivt mange kvinner har bare fått nok. Meg selv inkludert.

«En menneskerettighetskrise»

86 prosent av unge kvinner i alderen 18 til 24 år i Storbritannia har opplevd seksuell trakassering i offentlig rom. Kun tre prosent sa at de ikke hadde opplevd noen form for seksuell trakassering. Det kom frem i en FN-rapport som ble offentlig

kjent i mars.

Videre la rapporten frem dystre tall for kvinnes tillit til landets rettssystem:

- 96 prosent sa at de ikke har anmeldt tilfeller av seksuell trakassering

- 55 prosent sa årsaken var at de ikke trodde hendelsen var alvorlig nok

- 45 prosent sa årsaken var at det ikke vil endre noe om de gjorde det

- 24 prosent mente det ville hjelpe om flere kvinnelige politikonstabler jobbet med sakene

Daglig leder i UN Women UK Claire Barnett har stemplet tilstandene for «en menneskerettighetskrise».

– Det er ikke lenger nok at vi sier at dette problemet er for vanskelig å løse, det må tas tak i nå, sa hun i forbindelse med rapporten.

– Vi ser på en situasjon hvor unge kvinner konstant tilpasser oppførselen sin i et forsøk på å unngå objektivering eller angrep.

– Liten og patetisk

19 år gamle Rowan forteller at hun er en del av den dystre statistikken. Over telefonen ramser hun opp en rekke uønskede hendelser:

– Før pandemien brøt ut, grep en mann tak i brystene mine på en klubb, helt ut av det blå, mens jeg danset alene. Vennene mine hadde gått på toalettet, og i øyeblikket følte jeg det var trygt å være alene på dansegulvet. Det var en feil, forteller hun.

Ellers er det ifølge Rowan ikke uvanlig at menn plystrer etter henne når hun

er ute og løper. Eller «stirrer aggressivt» på brystene eller rumpa hennes. Eller roper ting som «sexy» og «I'd fuck your brains out» mens hun er ute og går alene.

– Det får deg til å føle deg liten og patetisk. Jeg følte meg ekkel, og ganske utrygg. Jeg fortalte flere av vennene mine om det, men var ikke klar over at man kan rapportere slike ting, før nå nylig.

Etter at hun skrev om hendelsen på en Facebook-gruppe for å advare andre studenter, tok en av medlemmene kontakt. Hun sa til Rowan at hun kan ringe politiet og anmelde slike hendelser.

– Jeg tenker definitivt det burde være mer bevissthet rundt dette, sier Rowan.

Politikere på banen

Hun er langt fra den eneste. Tusenvis av unge kvinner har delt sine historier på nettsiden «Everyone's Invited». Nettsiden ble startet i fjor som et fristed hvor ofre, hovedsakelig i student- og skoleelevalder, kunne dele hendelser om seksuell trakassering.

Etter drapet på Everard har nettsiden mottatt tusenvis av henvendelser. Nå etterlyser flere handling fra øverste hold. En av dem er Jess Phillips, parlamentsmedlem og talsperson for vold i hjemmet og sikkerhet.

– Regjeringen har visst om omfanget av seksuell trakassering og misbruk på skoler og universiteter i årevis, uten å ha gjort nok for å takle problemet, sa hun til avisen The Independent i mars.

– Hver student har rett til utdanning uten å føle seg truet av seksuell trakassering.

Drapet på Sarah Everard har fått en rekke flere politikere til å uttale seg om vold mot kvinner. Flere parlamentsmedlemmer

har stemplet problemet som en epidemi. Borgermesteren i London, Sadiq Khan, har uttalt av hovedstadens gater ikke er trygge for unge kvinner.

I forrige uke la Keir Starmer, leder i Labour-partiet, frem et nytt lovforslag. Der tas det til orde for å innføre strengere straffer for seksuell trakassering. Dersom den får gjennomslag, kan det bli straffbart å plage kvinner på gaten. Det foreslås

også strengere straffer for «stalkere» og voldtektsmenn, i tillegg til fengsel på livstid for kidnapping og seksuell vold.

Lovendringene skal stemmes over i parlamentet i slutten av april. I mellomtiden tar studenter selv grep for å sikre egen trygghet.

Hver student har rett til utdanning uten å føle seg truet av seksuell trakassering

Jess Phillips, politiker til The Independent

Egne tiltak

Etter drapet på Everard startet en medstudent av Rowan Facebook-gruppen «Women Walking Home». Der kan kvinner få hjelp til å sørge for at de kommer seg trygt hjem.

Selv tar Rowan sikkerhetstiltak når hun går alene hjem.

– Med mindre jeg går med kjæresten min, sier hun.

Ellers har Rowan nøklene sine klare for å forsvare seg og prøver alltid å snakke med venner på telefonen når hun går alene.

– Hvis jeg skal oppleve ting som det i hverdagen min, kan jeg ikke la det hindre meg i å gjøre de tingene jeg vil. Men det er synd at det forstyrrer.

universitas@universitas.no

Det får deg til å føle deg liten og patetisk. Jeg følte meg ekkel, og ganske utrygg

Rowan (19), student ved universitetet i Cardiff

UNIVERSITAS

Universitas søker ansvarlig redaktør

Universitas er Norges største studentavis. Avisen har et opplag på 12.000 med omtrent 30 utgaver i året og utgis ukentlig i vår- og høstsemesteret. Universitas dekker alle lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden SiO, men også nasjonale og internasjonale nyheter om høyere utdanning og forskning. Omsetningen er i underkant av 4 millioner i året, og redaksjonen består av rundt 40 medarbeidere.

Redaktørstillingen er en lønnet fulltidjobb i semestrene. Engasjementet varer i ett år og begynner 1. august 2021. Søkere må ha journalistisk erfaring og bør ha studert ved et lærested knyttet til SiO. Det vil være en fordel å kjenne til hvordan en studentavis ledes. Evne til å lede og motivere andre medarbeidere er vesentlig.

Spørsmål om stillingen kan rettes til styreleder Svein Olav Sæter (e-post: kisssveinolav@gmail.com) eller ansvarlig redaktør Pernille Solheim (telefon: 951 10 941, e-post: psolhe@gmail.com)

Søknad med programerklæring, hvor du beskriver dine ønsker og visjoner for avisen og hver enkelt seksjon, cv og annen dokumentasjon sendes på e-post til postmottak@universitas.no

SØKNADSFRIST 5. MAI

NAKEN ≠ SEX

Til vanlig studerer Benedicte Stølen (26) tegnspråk ved Oslomet. Men hun er også å finne på barne-tv – uten en eneste tråd. Kritikken har ikke latt vente på seg.

Kropp er kropp

tekst Live Tronstad
foto Charlotte Førde Skomsøy

– Ta det helt med ro, det er ikke farlig. Men vit at om litt så kommer det ti nakne pupper på skjermen.

Advarselen er det første som møter seerne av rikskringkasterens nye barneprogram «Superkroppen».

Ikledt hvite morgenkåper står fem voksne damer oppstilt foran en barneskoleklasse. Blant dem er student Benedicte Stølen (26). Etter beskjed fra programlederen kler de av seg.

– Jeg var overrasket over hvor lite nervøs jeg var for selve avkleddingen – det å stå helt naken. Det har jeg ikke noe problem med, tydeligvis, sier hun.

Spente og litt fnisete sjetteklassinger får stille «superkroppene» alle mulige spørsmål de har om pupper. Alt er lov.

Hvordan er det egentlig å ha pupper? Hvorfor har gutter brystvorter? Og kan man ha forskjellig størrelse på puppene sine? De voksne svarer og forteller personlige historier – i Adam og Evas drakt.

Serien består av totalt ti episoder som tar for seg ulike deler og aspekter ved menneskekroppen. Stølen deltar i to av dem: kun i truse i puppe-episoden og helt naken i episoden om kroppsstørrelse.

– Det er kanskje en litt voldsom ting for den gjengse mannen i gata å være med på. Ikke bare å være naken på tv, men også på et barneprogram, sier hun.

Nakenhet er ikke poenget

Universitas møter Stølen på pandemiens hotteste møteplass: Zoom.

– Det er bare pepsi max, altså! sier Stølen og tar en slurk av den mørke, rødlig væsken fra vinglasset.

Med pepsi-max-glasset i hånden og eksamensperioden rett rundt hjørnet er vi to tilsynelatende like studenter. Men én av oss har ennå til gode å stille naken på tv.

Fra ung alder har Stølen vært aktiv i teater og hatt flere statistroller. På den måten kom hun over NRKs etterlysning.

– Jeg tenkte: «Shit, dette her er et konsept jeg bare må være med på.» Det var som skreddersydd for meg.

Det var NRK enige i. Jeanette Pettrelli Koonings, prosjektleder og regissør av programmet, forteller at Stølen var en av de yngste deltakerne som ble plukket ut til å delta.

– Det var viktig for oss at det var representative og trygge voksne som hadde historier å fortelle om kropp, og at disse kunne gi barna en fordel inn i puberteten, sier Koonings.

– Benedicte var nettopp det. Hun var særdeles sjenerøs og veldig god til å fortelle på en måte som barna forsto.

Koonings håper programmet kan bidra til å normalisere alle slags kropp. Mye psykisk ubalanse hos unge mennesker kommer av kroppspresstet de møter i alle kanaler, og med programmet vil NRK ta fokuset vekk fra utseende og over på kroppens mange funksjoner.

– «Superkroppen» er ikke et program som er til for å vise frem nakne kropp, sier Koonings og legger til:

– «Superkroppen» snakker om kroppen, hvordan den ser ut, og dens funksjoner, og da er det helt naturlig å vise det vi snakker om. Snakker vi om små pupper, så ser vi også små pupper!

Inni er vi alle like

Zoom-rubrikken gir et lite innblikk i Stølen omgivelser, der flere innrammede bilder og et regnbueflagg pryder studenthybelen – et steinkast fra campus på Oslomet. 26-årin-

Skam: Gjennom mange år i barndommen følte Benedicte Stølen (26) på en skamfølelse knyttet til kropp: – Jeg dekket meg til og prøvde bare å godta det samfunnet hadde bestemt.

gen bruker mye tid i denne lille firkanten på dataskjermen. Som fulltidsstudent i tegnspråk og tolkning er digitale plattformer hverdagskost.

I oktober, da «Superkroppen» ble spilt inn, var samfunnet mer åpent. Stølen hyller programmet for å vise frem mangfoldet av kropp og for å bidra til normalisering av kropp og nakenhet. Hennes hjertesak, og største motivasjonen for å delta i programmet, er avseksualisering av kropp.

– Kroppen har utrolig mange forskjellige funksjoner, som er veldig fine og som gjør at vi kan leve livene våre. Likevel koker vi det ned til denne ene funksjonen den har: sex, sier hun.

Det har hun selv følt på kroppen. På tv-skjermen forteller hun om egne erfaringer fra barndommen, da hun sakte, men sikkert opplevde at samfunnet ikke lenger aksepterte at hun kunne gå i bar overkropp.

– Jeg husker jeg var fly forbanna da jeg måtte begynne å gå med bikini, uten egentlig å ha fått noe pupper. Guttene fikk *basically* gå nakne rundt omkring, sier hun og legger til:

– Men jeg skjønte jo at det hadde noe med at jeg var jente, å gjøre. Jeg følte meg litt mer objektivisert enn guttene.

Jeg lærte at kroppen min ble sett på som seksuell

Benedicte Stølen (26), student og deltaker i «Superkroppen»

vinglasset, før hun fortsetter resonnetet:

– Og derfor tror jeg «Superkroppen» er dritviktig. Barn blir eksponert for nakenhet uansett, men her blir de eksponert for en slags normalisert, ufarlig og ikke minst ikke-seksuell nakenhet.

Kropp er topp

Opplevelsene ble rot til mye sinne, forvirring og skam.

– Jeg lærte at kroppen min ble sett på som seksuell, og derfor må jeg dekke meg til. Kroppen er ikke iboende seksuell, og det er veldig viktig for barn å lære om, forklarer hun.

Hun tar en slurk til av brusen fra

Ikke-seksualisert: Benedicte Stølen (26) mener samfunnet må slutte å sette likhetstegn mellom naken kropp og sex, og at man selv bør ha makt til å definere hva kroppen er.

Likestillingsproblem: Selv om all naken kropp blir seksualisert, er det kvinnekroppen det er verst for, ifølge Benedicte Stølen.

Stiftelsen Sex og samfunn har vært faglige konsulenter for NRK i forbindelse med programmet og er helt enige.

– Programmet er viktig fordi det normaliserer og avdramatiserer kropp på en naturlig, ufarlig, gøy og pedagogisk måte, skriver Stine Solli, personalleder i Sex og samfunn, til Universitas i en e-post.

Riktig og alderstilpasset kunnskap gir barn et språk og et mer naturlig forhold til kropp og seksualitet. Å starte tidlig med å snakke om dette er derfor en god idé, mener hun.

– Ofte er barn ikke like flau som tenåringer. Det kan derfor være lettere å starte en samtale om for eksempel kropp med yngre barn og videre la informasjon komme i små drypp, heller enn én stor samtale midt i puberteten.

En lang reise

Stølen ser betenksomt ut vinduet, mens hun prøver å finne de rette ordene. Veien fra de første erfaringene på barne-skolen til voksen student har vært lang, og refleksjonene rundt kropp og sex har vært mange.

– Jeg dekket meg til og prøvde bare å godta det samfunnet hadde bestemt. Helt til jeg var 23 år.

Da flyttet hun til Oslo. Hun forteller om nye impulser, ideer og tanker som hun ikke var vant med fra hjemstedet.

– Jeg begynte å stille spørsmål til absolutt alt! Hvis jeg ikke klarte å finne en god forklaring på hvorfor akkurat de normene er som de er, så kanskje jeg skal vurdere å ikke følge dem.

Hun droppet fort både bh-en og barberhøvelen. De små brystene trenger jo egentlig ikke noen holder, tenkte hun, og hun synes heller ikke det finnes noen god grunn til at kvinner skal barbere leggene om de ikke føler for det.

– Men det var en prosess, for det var ukomfortabelt rent psykisk i begynnelsen. Jeg tenkte hele tiden «tenk om nippelene syns gjennom?».

Hun bestemte seg likevel for at dette var noe hun var nødt til å stå fast ved.

– Jeg tenkte at det faktisk ikke er meg det er noe galt med. Det er de udugelige normene vi har i samfunnet.

Noen dager etter intervjuet møter Stølen Universitas' fotograf hjemme i egen hybel. De iverksetter full ommøblering av studenthybelen for å få knipset bilder til avisen. Stølen engasjerer seg i fotograferingen og er opptatt av hvordan det hele til slutt kommer til å se ut på trykk.

– Jeg vil ikke at bildene skal vise nakenhet bare for å vise nakenhet.

Det er hun tydelig på. Bildene skal stå i stil til innholdet. De skal ha et formål, og de skal overhodet ikke være seksuelle. Stølen mener det er hele problemet med dagens nakne kropp – den til stadighet blir seksualisert.

«Superkroppen» er ikke til for å vise frem nakne kropp

Jeanette Pettrelli Koonings, prosjektleder og regissør av «Superkroppen»

Klaget inn til Kringkastingsrådet

Stølen er fornøyd med det endelige programmet, som ble tilgjengelig i NRKs spiller i februar.

– Jeg føler de har funnet en gylden middelvei i et tema som er veldig vanskelig å balansere godt uten at noen skal bli sure.

Men ikke all kritikk var til å unngå, og programmet har fått sterke reaksjoner. Stølen kaller det en *shitstorm*.

Kringkastingsrådet mottok totalt 56 klager på programmet, men kritikken ble hardt avvist av rådets leder, Julie Brodtkorb.

– Jeg oppfatter at programmet viser at kropp er mangfold og at det normale er at man har alle mulige typer kropp. I en hverdag hvor det man ellers ser på tv, er moteindustrien og realityserier, synes jeg det er særdeles viktig, sa Brodtkorb til Kampanje i midten av mars.

Prosjektlederen i NRK mener kritikken ikke holder mål.

– Kritikerne mener at terskelen for overgrep blir lavere hvis barn ser nakne kropp, for da blir man vant til å se nakne kropp. Det er jo bare tull. Vi ser jo nakne kropp også når vi er barn, sier Koonings.

– Noe fryktelig galt med samfunnet

Stine Solli i Sex og samfunn avviser også kritikken:

– Forskning viser at det å snakke med barn om blant annet kropp gjør barn trygge og gir dem et språk. Vi tror også at å vise helt vanlige nakne kropp i trygge omgivelser bidrar til normalisering, samtidig som barn får informasjon og svar på spørsmål de skulle ha.

Solli forteller at kritikken blant annet har gått på at programmet gir overgripere en plattform som bidrar til å normalisere krenkende atferd. Det er hun, og forskningen hun viser til fra Redd Barna, helt uenig i.

– Når barn føler seg trygge på å prate om disse temaene, er sjansen større for at de vil fortelle om eventuell vold eller overgrep, fastslår hun.

Når vi begynner å diskutere programmets kritikk, blir Stølen oppgitt. Det store omfanget av kritikk understreker det dype problemet samfunnet har med nakenhet, mener hun.

– Jeg trodde vi var kommet litt lenger som samfunn. Nakenhet betyr ikke nødvendigvis sex, selv om det kan bety sex hvis du velger det.

Hun har kommet over alt fra saklig kritikk til anklagelser om overgrep, blotting og pedofili.

– Hvis du klarer å se på «Superkroppen» og tenke «det der er å presse sex på barn», så er noe fryktelig galt med hvordan vi ser på kropp i samfunnet, og desto viktigere er programmet, avslutter hun.

DEBATT

debattredaktør: **Aksel Rogstad**
debatt@universitas.no 988 05 815

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Handle (solcellepaneler) nå!

Det blåser en kanskje eller kanskje ikke fornybar-energi-givende vind gjennom Universitetsavisas spalter: Universitetslektor Geir Hasnes tenner brannfakkelen ved å påstå at «[d]et grønne skiftet er ugjennomførlig», og erter dermed på seg en skare av NTNU-kolleger. Siste innskudd er forskeren Ida Fuchs, som påpeker hvor påfallende likt det grønne skiftet er «voter og syltetøy».

Det grønne skiftet er nemlig best hjemmelaget, skal vi tro Fuchs. Hun gleder seg over at «sol er tilgjengelig for alle:

for deg og meg og bestemor på gården», og slår med det et slag for at «[v]i forbrukere må endre oss», i stedet for å bruke all tiden på å snakke om strukturelle omstillinger.

«Slutt å spå! Handle nå!» utbryter Fuchs i en eufori av opprinnelsesgarantier og takmonterte solcellepaneler. Ja, vet du hva, nå skal jeg slutte å spå. La meg i stedet dra krakken bortåt min doble hjemmekontormonitor og bestille et siste-skrick-panel til å plassere på takterass-jeg mener utenpå mitt to kvadratmeter store vindu ut mot Markveien.

En å like og dele

«Jeg har ikke et problem med å si det, jeg simper for Sylvi Listhaug!» skriver Tobias Klausen i Unikum. Norsk politikks fromme lam som sier ting som de er, er for Klausen intet mindre enn «[e]t lysglimt i denne mørke og dystre verden som er bestemt på å sluke alt som kalles håp, like hardt som en hore sluker penis på søndager».

«Jeg tror Sylvi egentlig handler om perspektiv», fortsetter Klausen. Han foreslår å se for seg en Netflix-serie om en som «blir håndballaget

kaptein til tross for at hun har ti tommeltotter, speiderleder til tross for at den eneste knuten hun har lært, er til den løkka mamma har gjemt i kottet, og debattleder til tross for at den eneste argumentasjonen hun kan, er hesketeknikker». Dommen er klar: «Denne serien hadde blitt en massiv hit, alle hadde elsket denne jenta!»

Ja, akk, kanskje er det henne vi trenger for å kunne samles rundt det felles prosjektet mot Jesu anerkjennelse. Man kan tross alt ikke stave «Sylvi uten «vi».

Krav om flere kvinner på pensum er misforstått likestillingspolitikk

Likestilling

Anine Norén, lektorstudent ved UiO

Våren har kommet for fullt, og med stadig varmere sol og tynnere jakker følger også en av vårens tradisjoner: studentparlamentsvalget ved UiO. Valget er dog ikke den mest engasjerende demokratiske prosessen jeg har vært borti. Listene børster støv av gamle og kjære hjertesaker i håp om å fenge studentene – om de i det hele tatt husker å stemme ved valget.

Hvis det er én sak som definitivt ikke fenget meg i år, så er det det såkalte «likestillingstaket» som innebærer at UiO skal kvotere inn flere kvinnelige forfattere på pensum,

frontet av parlamentets største liste: Venstrealliansen.

Det er misforstått likestilling at antall forfattere av det kvinnelige kjønn er avgjørende for kvaliteten på studiet en har valgt. Ved vurdering av kvaliteten på pensumlitteraturen bør det være naturlig å se på hva som står der, ikke forfatterens kjønn. Hvem søker seg egentlig til studier på bakgrunn av hvor mange kvinnelige forfattere som er på pensum?

Flere kvinner søker og går på høyere utdanning enn menn. Med andre ord kan ikke kjønn til pen-

sumforfatterne ha stort å si. Dermed vil det være naturlig å anta at andelen kvinner på pensum vil øke i samsvar med at flere kvinner tar høyere utdanning og starter arbeid innenfor akademia.

Jeg er ikke interessert i å lese pensum på bakgrunn av hvilket kjønn den som har skrevet teksten, vedkjenner seg. Jeg vil lese pensum som er relevant, aktuelt og godt skrevet.

Jeg bestrider ikke at enkelte studier vil være tjent med et mangfold i pensumforfatterne, det være seg kjønn, legning, etnisitet eller annen bakgrunn som er relevant for akkurat det studiet. Det er likevel ikke et argument for kvotering på pensum – sammensetningen av pensumet vil uansett være basert på en helhetlig vurdering av

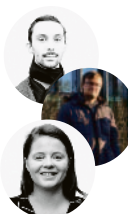
tekstens innhold, form og hvem som har skrevet den. Vi bør ha tillit til at disse vurderingene er tatt før vi gyver løs på havet av tekster som er valgt for oss.

I mellomtiden må gjerne listene bruke tid på likestillingssaker som faktisk bidrar til noe produktivt, som hvordan kvinner enklere kan studere mens man har barn eller gjøre det mer attraktivt for kvinner å søke realfag. Da hadde kanskje jeg også blitt mer fengst av studentparlamentsvalget.

debatt@universitas.no

Hvem søker seg egentlig til studier på bakgrunn av hvor mange kvinnelige forfattere som er på pensum?

Et mer mangfoldig pensum vil være bra for kvaliteten

Likestilling

Pietro Lapolla, leder i Venstrealliansen
Øystein Fossbraaten Wenersgaard, Venstrealliansen
Elisabeth Hoksmo Olsen, Venstrealliansen

I universitas 11. april skriver Anine Norén at mangfoldig pensum er dårlig likestillingspolitikk [opprinnelig publisert på nett, red.anm.]. Der er vi rykende uenig! Et mer mangfoldig pensum der flere perspektiver kommer til syne, vil være mer enn fordelaktig for kvaliteten på pensum.

Dette er også formuleringen vi faktisk bruker i vår valgkampsak og i vårt politiske program – vi har et mål om et mer mangfoldig pensum. Kvotering av flere kvinnelige forfattere på pensum vil være én eventuell del av en større, overordnet innsats for et mer mangfoldig pensum.

Venstrealliansen er selvfølgelig enig i at det er kvaliteten på innholdet i pensum som er viktigst. Men når kvinner er underrepresentert i pensumlistene, ser vi dette som et tegn på at det nettopp er andre faktorer enn kvalitet som spiller inn.

Vi kjøper rett og slett ikke en påstand om at kvinner er underrepresentert på pensumlistene fordi de skriver dårligere! Vi går antageligvis glipp av mye kjempebra pensum på grunn av en systematisk tilbøyelighet til å gi kvinnelige forfattere mindre aner-

kjennelse.

Kvinner har hatt mange sentrale bidrag i vitenskapelig produksjon som i stor nok grad ikke har blitt verdsatt. Det er merkelig at kvinner er halve menneskeheten, men at det likevel er så få av dem på pensum. Det vi ønsker, er en mer fagkritisk prosess hvor man er bevisst denne skjevheten, en endring av tankesett og prosesser rundt hvordan vi bestemmer pensumlistene til UiOs studieprogrammer.

Det er en ting vi imidlertid er enig med Norén i: Likestilling kan ikke bare komme gjennom mer mangfoldige pensumbidrag, men også gjennom forbedringer i de materielle forholdene til kvinner. Vi kjemper for å øke studiestøtten og for redusering av husleien i studentboligene til SiO. Venstrealliansen har også gått til valg på å få flere kvinner i akademiske stillinger og aktivt bruk av kjønns-poeng ved studie-

programmer med overveldende flertall av ett kjønn (det ville også vært fordelaktig med flere menn på studier hvor kvinner er overrepresentert).

Det går med andre ord fint an å jobbe for både mangfoldig pensum samtidig som man jobber for forbedring av kvinners økonomiske situasjon.

debatt@universitas.no

Ukas tvitringer:

mektigtrollmann @mektigtrollmann

må tisse men er sykt trøtt, ska dø som tycho brahe

Jeg har selv begynt å sove med røret i en flaske.

arbeidsdyktig onkel på attføring @mennesket_

(politibetjent løfter pungen min under kroppsvisitasjon)

Han: Hva!? Meg: Hmm? H: ... M: ... Elisabeth Hagen: ...

Habsburgerleppa fra Grorud @Pleuritt

Politiet skal destruere Pelle Politibil etter at det ble klart at den nordnorske bilen har utgitt seg for å være politi siden slutten av 80-tallet. I virkeligheten er folkevognbobla ikke engang EU-godkjent.

Og har noen egentlig gransket den forholdsvis suspekete redningsskøyta som vanker utenfor Helgelandskysten??

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2500 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Løs boligproblematikken ved roten

Boligpolitikk

Didrik Svellingen, Henke og Thom-listen

Jeg vil først takke både Gard Løken Frøvoll og Reduser husleia SiO for gode ideer til hva vi kan gjøre for å bedre studentøkonomien (Universitas henholdsvis 27. mars og 4. april). Men samtidig vil jeg også kritisere dem for å fokusere mer på å behandle symptomene enn selve problemet.

Problemet er at det finnes for få studentboliger og boliger generelt i Oslo sammenlignet med hvor mange potensielle leietakere som finnes. Dersom man følger Frøvolls forslag om økt lån for å øke kjøpekraften til studenter, vil markedet på sikt tilpasse seg og leieprisene vil øke.

På den andre siden, om man følger Reduser husleias forslag om å senke husleien i SiO, ender man opp med å ta fra det budsjettet som skulle gått til utbygging av nye studentboliger. Det vil gjøre at neste generasjon med studenter har færre boliger, og dette vil tvinge flere studenter ut på det private leiemarkedet og presse prisene videre oppover.

Hvis man skal kunne finne en varig løsning på denne problematikken, ser jeg én god løsning og eventuelt to dårlige. Man kan prøve å presse enda flere studenter inn i allerede ganske små studentleiligheter, noe jeg tror ingen har lyst til. Man kan prøve å flytte studentene ut av Oslo, noe som går imot alle ambisjonene om å styrke Oslo som studentby. Eller man kan gjøre det jeg vil si er den eneste akseptable løsningen: å rett og slett få bygget flere boliger her i byen.

Det nytter ikke å krangle over hvilket plaster vi skal bruke, dersom vi ikke får rensset såret også

For å bygge mange nok boliger trenger vi både stat og kommune på laget. SiO har vist at de kan bygge, men staten må støtte bygging og totalreovering av utslitte bygg så lei-

erprisene kan holdes lave, og kommunen må ha raske prosesser så bygging ikke blir dyrere på grunn av inflasjon og prisvekst mens byggesaker bruker år på å komme gjennom papirmølla.

Nå skal jeg selvfølgelig ikke argumentere for at vi ikke trenger høyere studiestøtte eller lavere husleie, for det gjør vi. Men dersom vi gjennomfører disse tiltakene i isolasjon uten å samtidig gjøre noe for å fikse selve grunnproblemet, er det en reell risiko for at neste generasjon studenter kommer til å møte de samme problemene i en verre utgave. For å sette ting litt på spissen: Det nytter ikke å krangle over hvilket plaster vi skal bruke, dersom vi ikke får rensset såret også.

Jeg mener dermed at vi som studentbevegelse er nødt til å tørre å stille minst like tøffe krav til de folkevalgte som vi gjør til samskipnaden vår. SiO alene kan ikke fikse leiemarkedet i Oslo, til det trenger vi også politikerne på laget.

debatt@universitas.no

Alle forfattere trenger ikke å være universitetsutdannede som frekventerer teateret og leser Morgenbladet

Nyansatt leder ved Skrivekunstakademiet i Hordaland
Sivert Nesbø ønsker seg et mangfoldig Forfatter-Norge

Lille rute i Zoom-rommet der, hvem er vakrest i klassen her?

Petit

Sara Sofie Tallaksen, journalist i Universitas

Med kameraet påskrudd i Zoom-rommet er det kun et blikk jeg møter.

Tidligere i år oppfordret jeg til å vie tid til eget utseende og stil, selv i en isolert hverdag preget av digital undervisning. *Practice what you preach*, heter det, så de siste månedene har jeg gjort nettopp det: ofret dyrebar søvn til fordel for fjolling og stelling, og når Zoom-møtene har startet, har jeg sittet klar som en (nesten) skinnende sol.

Men jeg må dessverre melde om en særdeles selvpoptatt innrømmelse. For i et digitalt rom fylt med påskrudde kameraer, i et hav av ansikter som følger med, noterer og konsentrerer, er det kun ett mine øyner fester seg ved.

Som et barn med blikket festet urokkelig til en stor slikkepinne i butikken er mitt blikk trollbundet av min egen

eksistens. Jeg kan ikke unngå å falle dypt inn i mine tomme blå øyne. Ikke fordi de er spesielt vakre. Jeg sitter ikke og soler meg i min egen glans, men nesten magnetisk trekkes jeg likevel mot dem.

Dette er ikke noen revolusjonerende oppdagelse. De gamle grekerne fortalte oss om menneskets dødelige selvopptattethet gjennom fortellingen om Narcissus: gutten som ble så forelsket i sitt eget speilbilde at han til slutt ble helt fortapt i det. Jeg har alltid oppfattet fortellingen som billedlig, som en metafor på det å være egoistisk. Nå skjønner jeg at de kanskje også mente det bokstavelig.

Legger jeg min egen stolthet til side og innrømmer min egen egoisme, kan jeg ikke annet enn å håpe at flere kjenner seg igjen. Om det er slik, at vi rett og slett ikke klarer å se bort fra oss selv i konfrontasjonen med eget speilbilde, lurer jeg da på hva dette gjør med oss?

Forskere ved Stanford University har forsket på hvorfor vi blir så slitne av lange dager på Zoom, og trekker i sin konklusjon frem den kontinuerlige refleksjonen av oss selv på plattformen som en av hovedgrunnene. Å se sitt eget speil-

bilde en hel dag øker stressnivået, og vi blir mer selvkritiske. I tillegg viser de i rapporten til forskning som viser at det å se seg selv i speilet kan ha flere negative emosjonelle effekter – det er rett og slett unaturlig.

En annen amerikansk studie antyder at folk flest tror de er penere enn hva de faktisk er.

Kanskje lever vi alle i en illusjon, men den gir oss i det minste frihet, og en pause, fra egen kropp og fysisk materie.

Nå er det imidlertid ingen vei utenom. Hver gang jeg klør meg på nesen, nyser, gjesper, puster, må jeg evaluere, granske og observere det. Selv om jeg kan føle min egoisme vokse, må jeg også melde om en nærmest frenetisk pågående selvkritikk. Når jeg omsider blir klar for å skru på kameraet igjen, skal jeg benytte meg av funksjonen «hide self view», som lar deg søke ly fra eget øye. Men inntil videre trenger jeg kun å beholde en slags flik av meg selv på egen skjerm og tar tilbake navnet i den sorte rubrikken.

debatt@universitas.no

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Ellisiv Sunde Myrva**
anmeldelser@universitas.no 944 73 404

Bok:

Friskt språk i ung debut

Selv med kun 21 år på bok klarer debutant Jenny Inger Gaskill å gi et rikt innblikk i ung forelskelse.

Tematikken i Jenny Inger Gaskills *du smaker som alle diktene jeg skulle ønske jeg fikk til å skrive* er tidløs: ung, ulykkelig forelskelse. 21 år gammel er ikke Gaskill bare en uvanlig ung debutant; hun er også blindernstudent! Og samlingen er frisk lesning, både fordi hun er ung, og fordi hun tør å snakke rett fra levra, med en god dose humor.

Det som gjør samlingen unik, er bruken av hennes egen, nordnorske dialekt. Åpningsdiktet er rått og har glimt i øyet: «heldigvis for oss nordlendinga // e ikke sommerforelskelse // et væravhengig fenomen». Bruken av dialekt gjør språket befriende lekent, noe som igjen er med på å skape fine bilder av en ung, forelsket jente i midnattssola.

Dessverre er ikke alle diktene skrevet på nordnorsk. Flere av diktene er skrevet på rent bokmål, og dette oppleves som et brudd. Gaskill har nå flyttet til Oslo. I en ny by, omringet av riksmålsbrukere, føler hun kanskje på en splittet identitet. Det kan også være at i «æ» og «jeg» er det to forskjellige stemmer. Likevel er alle diktene såpass like i tematikk og utforming at det er vanskelig å se at det skal være en splittet identitet eller to stykker som «snakker» sammen. Samlingen stiller seg i rekken av nyere lyrikksamlinger bestående av flere korte dikt, uten tittel, og der motiv og tema er såpass likt gjennom samlingen at diktene leses i sammenheng. I en slik samling

du smaker som alle diktene jeg skulle ønske jeg fikk til å skrive

Forfatter: Jenny Inger Gaskill

Sjanger: Dikt

Forlag: Lyrikkforlaget

er det noe forstyrrende over fraværet av et klart definert lyrisk jeg.

De korteste diktene er de klart sterkeste. Gaskill er best når hun snakker usjenert, uten å pakke inn budskapet i lange, vage fraser: «hvor lå feilen? // en plass mellom alt det jeg ønsker vi skulle bli // og alt du ville bli for deg selv». Selv om dette er et av diktene på bokmål, dukker noen av de samme bildene opp: en ung, undrende jente, som kanskje sitter og skribler ned tankene sine i en dagbok. Uansett er diktene til Gaskill treffende for alle som har vært gjennom kjærlighetssorg: Hva var det egentlig som gikk galt?

Gaskill kunne med fordel ha utforsket det frie, lette språket i større grad. Slik ville hun skilt seg ut i mengden av nyenkle diktsamlinger om kjærlighetssorg. Uansett ender ikke samlingen, i motsetning til hva man kunne forvente, med store ord om tilgivelse eller refleksjoner over at hun har det bedre uten den tapte kjærligheten. Gaskill minner oss om at kjærlighetssorgen er langvarig – og kanskje må vi bare akseptere den og ta den som den er. Med *du smaker som alle diktene jeg skulle ønske jeg fikk til å skrive* får Gaskill frem hvor vond ung kjærlighetssorg er, men like fullt får hun leseren til å trekke på smilebåndet.

Maria Jostad

anmeldelser@universitas.no

Plate:

Jazzing av jazzen

I all kvitringen av sjangerbredde og klubbvibber: Hva er det egentlig denne lille spurvefuglen prøver å fortelle meg?

Drongo består av intet mindre enn åtte gutter, som har spilt inn debutalbumet sitt live i en kjeller og på toppen gitt det ut på egen hånd. Likt bandnavnet, som er hentet fra en fugl, har albumet et gjennomgående zoologisk tema. Hver låt har navn etter et dyr og nydelige tilhørende tegninger.

Albumet starter rolig og ventende, og det kommer nesten for brått på når åpningslåten «Katten» drar ordentlig i gang etter snaue to minutter. Melodiene som kommer, er behagelige nok til å roe deg ned igjen, men det tar ikke lang tid før låten går over i det støyete og dronete uttrykket som skal prege resten av albumet.

Drongo beveger seg mellom jazz, krautrock

og funk og kan tidvis minne om tekno, helt uten at det er det de driver med. De gjentakende, tilstøyede rytmene gir følelsen av å befinne seg i en klubb i en nedlagt industribygning et sted i Europa. Så brytes den følelsen opp igjen, når låtenes uttrykk glir over i enten raske, jazzete partier, eller slake og støyete The Jesus and Mary Chain-lignende rockepartier. Og så, når de melankolske melodiene som dukker opp i noen få korte innslag, ikke dekkes av støy, høres det ut som noe John Olav Nilsen kunne ha sunget til.

Mangelen på sang er også albumets største svakhet. Tekstdimensjonen tilfører ofte både historier og emosjoner til musikken, og selv om tekster langt ifra er en nødvendighet, kreves det enda mer presist musikalsk håndverk når de skal utelukkes. God instrumentalmusikk burde enten være dansbart og klubbvennlig nok eller være uttrykksfull nok til at musikken og melodiene forteller en slags historie i seg selv. Med andre ord må musikken enten snakke på egen

hånd eller få kroppen din til å gjøre det.

Drongo legger seg et sted imellom. De viser at de har både variasjon og følelser i låtene sine, men det er de jevne og mer intetsigende dronepartiene som får mest plass. Når de på «Slangen» stemmer i allsang om en slange med hatt, føles det mer som malplassert humor enn et deilig avbrekk.

Det som likevel er deilig med dette albumet, er at det ligger så mange lag av potensial i musikken. Drongo viser at de kan spille både jazz, rock og afroinspirert funk på en fengende måte, og lage musikk som er både dansbar, bråkete og nytenkende. I denne debuten er det sammensveisingen og kombinasjonene av elementene som trenger et løft. Hvis de følger opp «1» med et «2» og kanskje også et «3», er det nok av musikalsk talent her som kan få skinne.

Sjangerbredden til tross er det i jazzmiljøet Drongo har funnet sitt hjem. Og det er nok med rette. Å se dem jamme frem musikken sin på en scene, spille på hverandre og jobbe frem sounden sin hadde nok vært

1

Band: Drongo

Sjanger: Jazz og støyrock

Plateselskap: Egen utgivelse

noe helt annet, for de har et uttrykk som kunne ha skapt kule opplevelser fra en scenekant. Men som album blir det stående igjen noe svevende.

Sofie Martesdatter Granberg

anmeldelser@universitas.no

Dokumentar:

Sensur: Tankepoliti eller internetts rengjøringsmopp?

Gjennom en ærlig indre dialog og kronglete møter med byråkrater i varierte landskap utforskes sensurbegrepet med en vri. Det er en hederlig oppgave å begi seg ut på: å søke **██████████** om hvordan **██████████** av informasjon foregår.

Kan sensur være positivt? Det spørsmålet stiller filmskaper Håvard Fossum seg i dokumentarfilmen «Meet the Censors» (2020). Målet med filmen er å undersøke det omstridte begrepet, og spesielt om den negative konnotasjonen er ufortjent. Spørsmålet er hvorvidt han faktisk avdekker noe, blant makter som heller vil tildekke.

Fra start hopper Fossum rett inn i debatten om eventuell sensurering av høyreekstreme miljøer i Norden, da spesifikt nynazister. Selv om klipp fra demonstrasjoner ikke inneholder noen fysiske interaksjoner, fanger likevel filmskaperen aggressiviteten i budskapene og voldeligheten i stemningen blant nazistene. De uttrykksfulle ansiktene og sinte stemmene blir gjennom klipping bevisst sammenlignet med den rolige responsen til svensk politi. Som seer sitter man igjen med spørsmålet om hvorfor myndigheter tillater ytringen av så hatefulle meninger.

Men vi blir fort dratt videre til et varmere landskap og introdusert for det krigsherjede Sør-Sudan. Mens man lytter til de problematiske uttalelsene fra militærmakter og statlige ansatte, er det åpenbart at sensur står i veien for åpen utveksling av informasjon inne i nasjonen. Dette blir poengtert tydeligere når Fossum avslører at han valgte å slette innhold i frykt for å møte på problemer, noe journalistene han snakket med innledningsvis, advarte ham mot. Mye av det samme kan blant annet sies om sensur av film i India og restriksjonene påført media i Kina. Selv om nasjonene og typen sensur varierer, forblir inntrykket det samme: Sensur går på bekostning av ytringsfrihet.

Meet the Censors

Hva: Dokumentar

Regissør: Håvard Fossum

Det finnes likevel håp. Fossum tar oss videre til en grålig by og inn i det store tyske byråkratiet. Her møter vi menneskene som skal håndheve den nye sensurloven satt til verks for å hindre hatefulle ytringer på internett. Er dette en positiv form for sensur? Vel, det tar ikke lang tid før de kompliserte juridiske prosessene den faktisk setter til verks, kommer frem – og intervjuene med byråkraterne kan påføre deg lett hodepine, så håpløs og ineffektiv som oppgaven deres fremstår. Fossum får frem denne problematikken ved å visualisere det strenge og kronglete tyske statsystemet opp mot klipp av logikkfattige demonstranter. Om dette er den riktige juridiske retningen å gå i, er den langt fra problemfri og later egentlig kun til holdningsendring rundt makten tek-giganter som Google og Facebook innehar.

Derfor, i et annet forsøk på å finne et oppløftende eksempel på sensur, drar Fossum til kronksempelen på ytringsfrihet og en fri presse: USA. I kontrast til de sladdede ansiktene og bevoktede svarene resten av dokumentaren er preget av, kan klippene av majestetiske velholdne bygg og det tilsynelatende åpne samfunnet vekke håp i selv den største skeptikeren. Men kun innledningsvis. Ferden avdekker heller et tett bevoktet statssystem og den minst transparente nasjonen av dem alle.

Ved dokumentarens ende har du definitivt lært noe nytt, men samtidig vil du ha flere spørsmål enn du startet med. Det er kanskje filmens svakhet, at sereren sitter igjen med monumentale spørsmål om meningsytring og sensurens innflytelse. For hva kan enkeltmennesket gjøre med stygge troll og hatefullt fanteri på internett? Ingen verdens ting. Samtidig får det frem hvor stor og altomfattende problematikken rundt sensur er. Ytringsfrihet er en essensiell del av demokratiet, derav er det ikke overraskende at reguleringen er utfordrende og like mangfoldig som verden har blitt. På et vis er det endelige inntrykket også filmens styrke. Det understreker viktigheten av å fortsette å ta del i diskusjonen, umulig som den kanskje virker på avstand.

Hege Bellika Hansen
anmeldelser@universitas.no

Universitas anbefaler

Ellisiv Sunde Myrva, anmelderredaktør

Sliteneliten – Angrepils

Jeg vil bare sove for å våkne opp på Blå, med en øl i gapet, to i hendene og med Sliteneliten gaulende på scenen.

KurtiSs – Club Odysseus

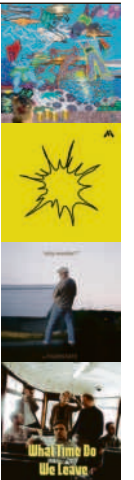
Ingen kan kjempe alene mot gudenes samstemte vilje, men man kan prøve å ha dance-battle, da kanskje.

Tigerstate – Why Wonder?

Hvorfor undre? Hvorfor tenke i det hele tatt, egentlig? Hvorfor ikke bare holde kjeft og lytte.

Dark Roast – What Time Do We Leave

Aldri. Vi drar aldri. Dere må bli, for beaten er uimotståelig. Kan denne låten bli min nærkontakt?

Kulturkalender uke 15 & 16

<p>15/4</p> <p>En helt ny arbeids- hverdag – Digitalisering og samfunnsvitere</p> <p>En fersk undersøkelse utført på vegne av NSO og (yours truly) Universitas viser at 38 prosent av studenter ser verre på jobbutsiktene nå sammenlignet med før korona – men er det med god grunn? På Furu Kamsvåg, en av medforfatterne bak forskningsrapporten «Hvordan påvirker digitalisering akademikeryrkene?», og Synnøve Karin Bøen fra fagpolitisk avdeling i Samfunnsvitene vil preike litt om nettopp det: samfunnsvitene.</p> <p>Hvor: På Zoom med UiO Når: 15. april, kl. 17.00</p>	<p>19/4</p> <p>Hvorfor sekstimers arbeidsdag?</p> <p>Kvinnefronten inviterer til webinar. Sekstimers arbeidsdag med full lønnskompensasjon har vært et sentralt krav fra kvinnebevegelsen i en årrekke. Regjeringa sier nei, hva sier fagbevegelsen? Er sekstimersdagen viktig, og hva skal til for å realisere kravet? Innlegg og panelsamtale med representanter fra fagbevegelsen og Kvinnefronten.</p> <p>Hvor: På nett med Kvinnefronten Når: 19. april, kl. 18.00</p>
<p>17/4</p> <p>Slåttekar</p> <p>Boken om forfatteren Edvard Hoem sin egen oldefar, slåttekaren Nesje, har nådd mange bokhyller. Nå er historien blitt teater, og snart kan det bli teater i din helt egen stue. En liten bit norsk historie rett inn i kollektivet, kjenner det kribler i magen!</p> <p>Hvor: Via Det norske teatret Når: 17. april, kl. 19.00 Pris: 200 kroner</p>	<p>19/4</p> <p>Vedhogst på Litteraturhuset. Saabye Christensen og Loe</p> <p>Stiftelsen Fritt ord og Institutt for samfunnsforskning inviterer til direktestrømmet lansering av de første funnene fra den nye befolkningsundersøkelsen om ytringsfrihet, med påfølgende samtale. Blant annet vil det bli diskutert om det er forskjeller på hvor unge og eldre, kvinner og menn setter grenser for ytringsfriheten. Og hvilken rolle spiller politisk tilhørighet og utdanning? Dessuten: Er det noen grupper i samfunnet som folk mener bør tåle mer enn andre?</p> <p>Hvor: På nett med Facebook Live Når: 19. april, kl. 10.00</p>

Maria Børresen, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

(Co –)Star i avvisning

Hvem: Konfliktsky single Hva: Avvisning Hvorfor: Dårlig energi

Lurer du på hvordan du kan unngå å måtte avvise eller ghoste fyren du dater? *Show your true colours* og helst dine true colors x 100. Du er en crazy girl med moon in scorpio, og det skal han snart få rede på. Du vil vite hva hans sun, moon og ascendant er, og du anbefaler ham appen Co-Star – snart får han alle svarene han ikke visste at han trengte. Du presiserer at det er viktig å vite nøyaktig hvilket minutt han er født, og hvis han

ikke vet nøyaktig hvilket minutt han er født, foreslår du å ringe moren hans. Dersom du merker at dette ikke gjør ham skeptisk nok, legger du til at du alltid har med minst én krystall på date – en rosenkvarter eller moldavite, eller begge deler. Men disse får han ikke røre, for du er ikke typen til å dele. Når daten er over, tenker han «yeez, I dodged a bullet», og du slipper den kleine meldingen.

Ellisiv Sunde Myrva, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Pepsi utmaxet

Hvem: Små jenter med korketrekkerer Hva: Sort død Hvorfor: Åpne øynene!

Jeg orker ikke mer. Når skal vi alle innrømme det? Når skal vi prelle av det skinnhellige ytre, stå helt avkledd i vår sanne form, trenge gjennom speilbildet og si: Pepsi Max er ikke godt. Pepsi Max er offbrand cola med ettersmak av frimerke. Jeg har prøvd det i glass, fra dispenser, i vinglass og, i de mest desperate av tider, rett fra tuten. Men den forræderske væsken har alltid en bismak.

Kapitalens herrer har fått samfunnets sau til å tro annet. Men ingen mengder Beyoncé, Britney, eller barn med ma-fiastemme kan få meg over til aspartamens grålagte virkelighet. Dere er alle sinnssyke som tror noe annet, sinnssyke! Om jeg skal helle livets tjære ned i røret, så skal det faen meg være med 36 sukkerbiter på kjøpet.

Storkriminalitet på Universitetet i Oslo

I semesterets åttende utgave av Universitas kan du lese at to UiO-maskiner har blitt utsatt for dataangrep. Hackerne har vært ute etter kryptovalutaen Monero.

Selv om NTNU-professor Kristian Gjøsteen mener valutaen ikke nødvendigvis knytter dataangrepet til kriminelle miljøer, erfarer Ad notam-redaksjonen at dette kan dreie seg om nettopp alvorlig og høyprofilert kriminalitet.

– Det er best om dere lar være å skrive om denne saken. Det kan ha store konsekvenser for vår etterforskning, sier en anonym kilde i Kripos til Ad notam-redaksjonen.

Vedkommende ønsker ikke å svare på ytterligere spørsmål fra redaksjonen.

Ad notam-redaksjonen

har også vært i kontakt med en anerkjent hacker, som kan fortelle en rekke opplysninger om saken. Hen ønsker å være anonym av hensyn til egen rettsikkerhet.

– Det har jo vært skyhøye strømpriser i vinter, så jeg forstår det egentlig. Digg å kibbe litt strøm fra staten, liksom.

Etter flere forsøk på å hacke hackerne har kilden klart å spore dataangrepet til en adresse i Lørenskog.

– På streetview [en funksjon i Google Maps, journ. anm.] ser det egentlig bare ut som et ganske vanlig hus, men en tilhørende stor og tom hage.

– Sikkert bare en gjerrigknark som trenger litt Monero, tipper hackeren.

Ukas studentvin

IKKE FOR DE SARTE SJELER: Neste vin tar oss til Rhône-dalen i Frankrike, et av de eldste vindistriktene i verden. Her har man tråknet og drukket på druer siden antikkens tid, og det ferdigmoste resultatet er like populært i dag som det var da. Vineventyret fikk et løft da

romerne fant ut at området skulle brukes som hovedvei gjennom Frankrike – og da må en jo ha stoppested med mulighet for noe godt i glasset. Men romerne drakk ikke Gato Negro, og gjør du det, er ikke dette vinen for deg. Sommelongue er temmelig kompleks og kraftig og har en distinkt smak av jordsmonn, som balanseres godt av søtlig jordbær. Dette kan høres tungt ut, men med friske grønne urter blir det en deilig harmoni, og ikke minst har vinen en lang og deilig ettersmak som ligger godt langt bak i ganen. Dette er en vin som vil passe tunge og ville kjøttretter, men hvis budsjettet sprenes av vinens pris, kan den også nytes godt sammen med en Camembert fra Rema 1000. Som vinentusiastene sier: *There is no place like Rhône.*

Dom. André Brunel Côtes du Rhône Cuvée Sommelongue 2020

Pris: 169,90 kroner

Land: Frankrike

Alkohol: 14 prosent

Ingeborg Albert Rikheim, vinanmelder i Universitas

Vi spør

av Game of Thrones

A papirtilbud you can't reuse

Universitetet i Oslo trykte mer 15.500 papirkompandier i 2020, og det er uklart når en digitalisering vil være på plass. Det får Pam Beesley Halpert til å sperre opp øynene. Hun er selger for papirprodusenten Dunder Mifflin og kjent fra dokusåpen «The Office», og etter å ha lært seg norsk leser hun Universitas ukentlig. Hun griper sjansen til å lande tidenes salg.

[ring, ring]

– Hei, det er Hanna.

– Hei, ja, har jeg kommet til studiedirektor-ved-UiO-Hanna?

– Det har du.

– Så bra! Mitt navn er Pam Beesley Halpert, og jeg ringer i anledning saken jeg leste i Universitas om at dere fortsatt selger trykte papirkompandier til studentene. Stemmer det?

– Det stemmer.

– Ja, så bra. For jeg ringer fra den amerikanskbaserte papirprodusenten Dunder Mifflin, for vi har nemlig et helt fantastisk tilbud å

komme med til dere!

– Hmm, jaha?

– Markedet blir jo strammere og strammere, men det er jo helt fantastisk å se at dere ved UiO holder på de analoge tradisjonene. Det er jo snakk millioner av deilige ark! Er dette noe dere kan være interessert i?

– Nei. Det har noe med at vi for det første trykker det selv, og for det andre så må det ut på anbud om vi skal få noen andre til å trykke det. Og det vet vi akkurat hva koster.

– Men tilbudet er veldig godt, altså. Jeg kan sende deg all

informasjon du trenger per post! Papirpost, selvfølgelig!

– Nei, dette har vi regnet så mye på, og vi vil gjøre det selv.

– Ah, okei, jeg skjønner. Til slutt: Vil du vurdere din stilling som direktør for digitalisering og klimahensyn ved Norges mest papirtradisjonsrike universitet?

– Det var baksiden på Universitas, ja, haha. Førrige gang lurte dere meg ikke!

– Hehe, nei hørt ikke ut som vi lyktes denne gangen heller. Vi snallast!

GABRIEL KVISSLESIAS

- På landsmøtet i mai skal Fremskrittspartiet velge ny partileder. Nevn én av de to dagene det avholdes.
- Søndre Østfold tingrett ble nylig opprettet som konsekvens av en sammenslåing. Hvilke fire tingretter slo seg sammen?
- Vjosa Osmani ble nylig valgt til president, men i hvilket land?
- Mohamed Bazoum ble nylig innsatt som president i det afrikanske landet Niger. Hva var spesielt med maktovertakelsen?
- Hvor mange av FN's medlemsland har ordet «republikk» i sine offisielle navn? Slingringsmann på 5.
- Hva betyr ordet bananrepublikk?
- Fra hvilket land kommer kleskjeden Banana Republic?
- For drøyt hundre år siden tok spanskesyken rundt 15.000 norske liv. Hva slags

epidemi var det?

- Hollandsk syke, eller «dutch disease» er på sin side et makroøkonomisk problem, men hvilken næring er den primært knyttet til?
- I filmen «Gudfaren» fra 1973 opererer familien Corleone som mafiosoer, men skjuler denne virksomheten bak en lukrativ import-næring. Hva importerer de?
- «You talking to me?» Fra hvilken film er dette sitatet hentet?
- Hva heter Austin Powers-filmen der Beyoncé spiller en sentral rolle?
- Hvor mange av Beyoncé's seks album har toppet den amerikanske Billboard 200-listen?
- Earl Simmons døde nylig kun 50 år gammel. Under hvilket artistnavn er han bedre kjent?
- Hva heter den norske bluesgitaristen

som har gitt ut fire album med kirkeorganisten Iver Kleive?

- Skuespiller Jon Øigarden er gift med søsteren til hvilken annen kjent skuespiller?
- Øigarden er også aktuell med en NRK-serie der han og John Brungot spiller rollene. Hva heter den?
- Eliteserien i fotball for herrer har blitt utsatt. Når er starten planlagt (per 13. april 2021)?
- Etter at skandaletreneren Henrik Pedersen ble sparket av Strømsgodset, har en duo tatt over ansvaret. Nevn én av dem.
- Sist gang La Ligas toppskårer ikke spilte for Barcelona eller Real Madrid, var i 2009. Han spilte da for Atlético Madrid, sto for 32 nettkjenninger og er landsmann med en nåværende Atlético Madrid-spiss. Hva heter han?

av Gabriel Corbin-Arntzen, journalist i Universitas

SVAR/DOM

- 1.-8.-9.-10.-11.-12.-13.-14.-15.-16.-17.-18.-19.-20. Svar: 1. 1. mai, 2. Halden, Fredrikstad, Moss og Sarpsborg tingrett, 3. Kosovo, 4. Det var første gang siden Nigers selvstendighet i 1960 at en leder frivillig har overtråkket makten til en annen etter et demokratisk valg, 5. 128, 6. Små, politisk ustabile stater i Latin-Amerika som er avhengige av en enkelt eksportvare, 7. USA, 8. Influensa, 9. Olfæktorgeren, 10. Olivenolje, 11. «Taxi Driver», 12. «Austin Powers in Goldmember», 13. Alle, 14. DMX, 15. Knut Røisrød, 16. Thomas Gjetsten, 17. «Søstrene ser på tv», 18. 8. mai, 19. Håkon Wibe-Lund og Bjørn Petter Ingebretsen, 20. Diego Forlan.
4. Exphil på Bali: Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
9. AST1010 – Astronomi: Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10-14. Juss: Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.
- 15-20. Honours: WOW! Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

Rebus

av RebusRebus

HINT: Mye å se på Netflix. Send løsning til universitasdesk@gmail.com FORRIGE LØSNING: «Akilleshæl»